

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut mezinárodních studií

Katedra amerických studií

Bakalářská práce

2023

Simona Podskalská

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut mezinárodních studií

Katedra amerických studií

Konverzní terapie ve Spojených státech amerických

Bakalářská práce

Autor práce: Simona Podskalská

Studijní program: Mezinárodní teritoriální studia

Vedoucí práce: Lucie Kýrová, M.A., Ph.D.

Rok obhajoby: 2023

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 1.8.2023

Simona Podskalská

Bibliografický záznam

PODSKALSKÁ, Simona. *Konverzní terapie ve Spojených státech amerických*. Praha 2023. 55 s. Bakalářská práce. Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut mezinárodních studií. Katedra amerických studií. Vedoucí diplomové práce Lucie Kýrová, M.A., Ph.D.

Rozsah práce: 83 221 znaků (s mezerami)

Anotace

Bakalářská práce se zabývá konverzní terapií ve 21. století ve Spojených státech amerických. Hlavním cílem práce je prozkoumat, jakým způsobem se praktiky konverzní terapie vyvíjely a do jaké míry jsou stále provozovány v současné době ve Spojených státech. Za pomoci provedené rešerše primárních a sekundárních zdrojů práce ukazuje postupný teoretický i praktický vývoj terapií ve Spojených státech a postupné omezení praktik v konkrétních státech. Práce pohlíží na konkrétní zákony týkající se konverzní terapie ve státech Kalifornie a Utah. Výsledek práce ukazuje historický vývoj konverzních terapií a legislativní vývoj zákazů praktikování těchto terapií v konkrétních státech.

Annotation

This bachelor's thesis deals with conversion therapy in the 21st century in the United States of America. The main goal of the work is to examine how conversion therapy practices have evolved and to what extent they are still practiced in the United States today. With the help of the conducted research of primary and secondary sources, the work shows the gradual theoretical and practical development of therapies in the United States and the gradual limitation of practices in specific states. The work looks at specific laws regarding conversion therapy in the states of California and Utah. The result of the work shows the historical development of conversion therapies and the legislative development of bans on the practice of these therapies in specific states.

Klíčová slova

Změna sexuální orientace, LGBTQ+ komunita, sexualita, Konverzní terapie, reorientační terapie, psychické zdraví, Utah, Kalifornie, S.O.C.E.

Keywords

Change of sexual orientation, LGBTQ+ community, sexuality, conversion therapy, reorientation therapy, mental health, Utah, California, S.O.C.E.

Title/název práce

Conversion therapy in the United States of America

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala Jindřichovi S. za podporu u psaní bakalářské práce a paní doktorce Kýrové za nekonečnou trpělivost.

Obsah

Úvod	8
1. Konverzní terapie ve 21. století	10
1.1 <i>Metody konverzní terapie</i>	10
1.1.1. Korektivní znásilnění	12
1.2 <i>Snahy o změnu sexuální orientace</i>	15
1.3 <i>Dopady konverzní terapie</i>	16
2. Historie konverzní terapie a homosexuality ve společnosti ve Spojených státech	17
2.1 <i>Sigmund Freud</i>	18
2.2 <i>Esencialismus a Sociální konstruktivismus</i>	20
2.3 <i>Teorie Konverzní terapie po Freudovi</i>	21
2.4 <i>Homosexualita jako psychická porucha</i>	24
2.5 <i>Gay–Afirmativní Terapie</i>	26
3. Náboženské programy a organizace praktikující konverzní terapie	27
3.1 <i>Symbolika</i>	30
3.2 <i>Exodus International</i>	31
3.3 <i>NARTH</i>	31
4. Konverzní terapie z pohledu odborníků	32
4.1 <i>Porovnání legislativ Kalifornie a Utahu</i>	34
4.2 <i>Legislativa o konverzní terapii v Kalifornii</i>	35
4.3 <i>Legislativa o konverzní terapii v Utahu</i>	37
Závěr	39
<i>Summary</i>	41
5. Použitá literatura	43

Úvod

Sexuální vztahy mezi partnery stejného pohlaví se v historii objevují již v 8. tisíciletí př. n. l., kdy takový vztah vyobrazují kamenné malby dvou mužských postav¹, nicméně termínem „homosexualita“ byl vytvořen až v 19. století maďarský psycholog Karoly Maria Benkert.² Termín popisuje romantickou či sexuální přitažlivost mezi osobami stejného pohlaví s tím, že americká psychologická asociace pak definuje sexuální orientaci jako „multidimenzionální aspekt lidského požitku, obsahující genderové vzory, spojené požitky jako například fantazie. Přitažlivost je koncept jak romantický, tak sexuální a soustředí se nejen na biologické charakteristiky pohlaví, ale i aspekty genderové identity a vyjádření.“³

Homosexualita může být i v dnešní době kontroverzním tématem. Ač boj o rovnoprávnost začal více než před půlstoletím, v mnoha zemích homosexuálové stále nemají práva a může jim hrozit i trest smrti či čelí právě snahám o změnu sexuální orientace. Tu lze definovat pojmy jako je sexuální konverzní terapie, reparativní terapie či sexuální reorientace.⁴

Cílem práce je dostat se k odpovědi na výzkumnou otázku „Jakým způsobem se vyvíjela konverzní terapie ve 21. století ve Spojených státech, a jakým způsobem funguje legislativa omezující tuto praxi ve státech Kalifornie a Utah?“

Práce je rozdělena do čtyř hlavních kapitol. První kapitola se zabývá definicí konverzní terapie, jejími metodami a následky ve 21. století. Podle některých autorů, osoby, které konverzní terapií prošly, popisují nízké sebevědomí, sexuální dysfunkce či příznaky odvykání. Také mohou utrpět ztrátou poté, co se snažili přizpůsobit církvi, kultuře či rodinným očekáváním.⁵ Tyto ztráty mohou zahrnovat ztrátu víry, odmítnutí

¹ Wilhelm, Amara Dass. "A Timeline of Gay World History." *GALVA-108: Gay & Lesbian Vaishnava Association*, www.galva108.org/single-post/2014/05/08/A-Timeline-of-Gay-World-History.

² Pickett, Brent, "Homosexuality", *The Stanford Encyclopedia of Philosophy* (Spring 2021 Edition), Edward N. Zalta (ed.)

³ American Psychological Association (2021) APA resolution on sexual orientation change efforts, získáno z <https://www.apadivisions.org/division-44/publications/newsletters/division/2021/04/gender-change-resolution>

⁴ Fjelstrom, J. (2013). Sexual orientation change efforts and the search for authenticity. *Journal of Homosexuality*, 60(6), 801-827.

⁵ 'Practices of So-Called "Conversion Therapy"' (n 1); UN Human Rights Council, 'Report of the Special Rapporteur on the Right of Everyone to the Enjoyment of the Highest Attainable Standard of Physical and Mental Health, Anand Grover' (A/HRC/14/20, 27 April 2010)

rodiny, ztrátu postavení ve společnosti či ztrátu komunity. Někteří jedinci mají potíže v dlouhodobých vztazích, vyhýbají se intimitě, nebo trpí sexuální dysfunkcí.⁶

Druhá kapitola se soustředí na historii konverzní terapie s cílem, poskytnout historické pozadí problematiky. Pro porozumění tématu konverzní terapie a jejímu vývoji, je nutné se pozastavit i nad filozofickými podklady. Hlavními teoriemi, ze kterých experti dodnes vychází, jsou esencialismus a sociální konstruktivismus, na jejichž pilířích jsou teorie konverzní terapie a jí kontrastní gay afirmativní terapie postaveny.

Třetí část bakalářské práce se soustředí na podobu konverzní terapie vedenou náboženskými organizacemi a skupinami. Poslední část práce se zabývá stanovenými zákony a legislativou států Kalifornie a Utah, pro lepší pochopení konkrétního fungování konverzních terapií ve specifických státech v USA.

Téma bakalářské práce jsem si zvolila z toho důvodu, že ačkoliv se jedná o přetrvávající téma ve společnosti, velké množství lidí, kteří se silně nezajímají o LGBTQAI+ komunitu, nemá tušení, že se v dnešní době konverzní terapie stále provozují, či že takové praktiky vůbec existují. Téma bakalářské práce mi poskytlo možnost zabývat se konkrétními legislativami týkající se konverzní terapie a poskytlo mi nový směr pohledu na celý problém. Při zpracování práce a odpovědi na výzkumnou otázku jsem vycházela primárně ze státních legislativ, či oficiálních vyjádření organizací jako je Americká Psychiatrická Asociace (APA).

⁶ Haldeman, D. C. (2001). Therapeutic antidotes: Helping gay and bisexual men recover from conversion therapies. *Journal of Gay & Lesbian Psychotherapy*, 5(3-4). 117-130.

1. Konverzní terapie ve 21. století

V první kapitole bakalářské práce je nutné vymezit definice pojmů, jež se v práci vyskytují, vzhledem k faktu, že v českém jazyce pro ně nemáme jasné překlady a pojmenování. K porozumění vzniku konverzní terapie jako terapeutické intervence musíme vzít v úvahu historickou kriminalizaci a perzekuci osob na základě sexuální orientace. Motivací pro změnu sexuální orientace může být samotné vyhnutí se reálné hrozbě perzekuce na základě homosexuálního chování, či jiným diskriminacím společnosti.⁷ Mnoho náboženství také historicky vnímá homosexualitu jako hřích, což má za následek vnitřní konflikt u lidí, kteří prožívají homosexuální touhy a simultánní závazek k náboženské organizaci, jež tyto touhy odsuzuje. Dalšími faktory hrající roli ve změně sexuální orientace mohou být tlaky rodiny či internalizovaná homofobie.

„Konverzní terapie“ je obecný termín označující množství praktik a metod, jež mají za cíl patologizovat a odstranit identitu jedinců. Byl zaznamenán obsáhlý rozsah fyzických metod zahrnujících „korektivní“ znásilnění, sexuální napadení, odnětí svobody a únos, fyzické násilí, či elektrošokové, hormonové a „averzní“ terapie.⁸ Takzvané „verbální“ terapie zahrnují psychoterapii, podporu vrstevníků či náboženské poradenství. U lidí, jež si těmito terapiemi prošli, byly zjištěny projevy ztráty sebevědomí, úzkosti, deprese, sociální izolace, sebenávist, sebevražedné myšlenky a posttraumatická stresová porucha.⁹

1.1 Metody konverzní terapie

Existuje několik metod konverzní terapie, které byly praktikovány v minulosti a další, které jsou stále praktikovány na osobách procházející si změnou sexuální orientace. Nábožensky založené organizace běžně využívají poradenství, skupinové terapie či

⁷Annessa Flentje, Nicholas C. Heck & Bryan N. Cochran (2014) Experiences of Ex-Ex-Gay Individuals in Sexual Reorientation Therapy: Reasons for Seeking Treatment, Perceived Helpfulness and Harmfulness of Treatment, and Post-Treatment Identification, *Journal of Homosexuality*, 61:9, 1242-1268, DOI: 10.1080/00918369.2014.92676

⁸ ‘Practices of So-Called “Conversion Therapy”’ (n 1); UN Human Rights Council, ‘Report of the Special Rapporteur on the Right of Everyone to the Enjoyment of the Highest Attainable Standard of Physical and Mental Health, Anand Grover’ (A/HRC/14/20, 27 April 2010)

⁹ Fjelstrom J. (2013). Sexual orientation change efforts and the search for authenticity. *Journal of homosexuality*, 60(6), 801–827. <https://doi.org/10.1080/00918369.2013.774830>

psychoanalýzu. Zhruba od začátku 60. let 20. století do brzkých 70. let byla nejvíce běžná averzní terapie, psychoanalýza, náboženské poradenství a léčby stimulované léky či například hormonem estrogenem s cílem snížit libido.¹⁰ Ne všechny formy konverzní terapie zahrnují přehnané násilí. Některé techniky „verbálních“ terapií mají za úkol podmínit pacienta k chování uvnitř konformity genderových stereotypů, podporují je v přerušení veškerých vazeb s rodinami, a podněcují celibát. Ačkoliv se jedná o nefyzické formy konverzní terapie, existují významné důkazy, že i tyto praktiky konverzní terapie mohou vyvolat vážné, dlouhodobé následky.¹¹ Rozdílnost mezi fyzickými a nefyzickými formami konverzní terapie nezlehčuje jejich škodlivé následky.

Dalšími způsoby léčby byly například diskuse o zle homosexuality, desenzibilizace domnívané fobie z opačného pohlaví, hypnóza, psychodrama a abreakce. V některých případech nebyly nevídané lekce seznamování se ženami a muži byli příležitostně vybízeni k vyhledání prostitutek či ženských přítelkyň za účelem vyzkoušení heterosexuálního sexuálního styku s nimi.¹² Tyto praxe však byly s postupem času méně běžné. Dalším aspektem terapií bylo odtržení pacientů jak od rodin a přátel, tak od ostatních pacientů, aby se nemohli o léčbě bavit mezi sebou. Pacienti, kteří opustili léčbu dříve, byli zanecháni s možnými vážnými psychiatrickými kondicemi, jež je občasně dovedly až k pokusu o sebevraždu.¹³ Profesorka sociologie Tina Fetner, ve svém díle „Ex-gay Rhetoric and the Politics of Sexuality: The Christian Antigay/Pro-Family Movement’s ‘Truth in Love’ Ad Campaign“ vysvětluje, že mnoho těchto procedur, bylo rozvinuto z homosexuálních averzních terapií, které byly v oborech psychologie a psychiatrie odmítány.¹⁴

Mezi praktiky fyzických konverzních terapií bylo nahlášeno velké množství metod, zahrnující například „korektivní znásilnění“ a sexuální napadení, uvěznění, únos, fyzické

¹⁰ Smith, Glenn, et al. “Treatments of Homosexuality in Britain since the 1950s—an Oral History: The Experience of Patients.” *BMJ: British Medical Journal*, Feb 2004, pp. 1-3. *PMC*, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC344257/>.

¹¹ J. Turban and others, ‘Association Between Recalled Exposure to Gender Identity Conversion Efforts and Psychological Distress and Suicide Attempts Among Transgender Adults’ (2020) 77 *JAMA Psychiatry* 68; J Devlin and others, ‘Sexual Orientation Change Efforts Among Current or Former LDS Church Members’ (2015) 62 *Journal of Counseling Psychology* 95; D Halderman, ‘Therapeutic Antidotes: Helping Gay and Bisexual Men Recover from Conversion Therapies’ (2002) 5 *Journal of Gay & Lesbian Psychotherapy* 117.

¹² *Ibid.*

¹³ Smith, Glenn, et al. “Treatments of Homosexuality in Britain since the 1950s—an Oral History: The Experience of Patients.” *BMJ: British Medical Journal*, Feb 2004, pp. 1-3. *PMC*, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC344257/>.

¹⁴ Tina Fetner PhD (2005) *Ex-Gay Rhetoric and the Politics of Sexuality*, *Journal of Homosexuality*, 50:1, 71-95, DOI: 10.1300/J082v50n01_04

týrání, elektrokonvulzivní šoky, hormonové léčby a averzní terapie.¹⁵ Averzní terapie je sama o sobě praktikována tím, že jsou pacientovi ukazovány fotografie mužů a žen v různých stavech svlékání se, přičemž je pacient šokován elektrodami připevněnými k jeho zápěstím či nohám. Šoky byly administrovány při pohledu na fotografie osob stejného pohlaví, a fotografie opačného pohlaví měly přinést úlevu od elektrošoků. Tyto léčby prováděné v zatemněné místnosti trvaly zhruba třicet minut a byly prováděny za přítomnosti profesionála. Ke znásobení bolesti z elektrošoků byly také podávány averzní léčiva, jako například Apomorfin.¹⁶

Lidé, kteří si těmito „terapiemi“ prošli, ohlásili „ztrátu sebevědomí, úzkosti, deprese, sociální izolaci, potíže s intimitou, sebenenávist, stud, sexuální dysfunkci, sebevražedné myšlenky, a posttraumatickou stresovou poruchu.“¹⁷ Některé formy konverzní terapie je těžké klasifikovat, protože obsahují jak fyzické, tak emocionální násilí. Konverzní terapie je v zásadě problémem přímé diskriminace na základě sexuální orientace a genderové identity. Jedná se o nezákonnou formu diskriminace, vedle prokazaného potenciálu způsobit vážné fyzické i psychické problémy, konverzní terapie v zásadě nerespektuje morální rovnoprávnost LGBTQI+ osob, nehledě na jejím výsledku.¹⁸

1.1.1. Korektivní znásilnění

Korektivní znásilnění je politické, systemické násilí zaměřené na různé skupiny lidí¹⁹ s cílem „napravení“ či „vyléčení“ jejich homosexuality.²⁰ Aktuálně termín referuje v širším měřítku ke znásilnění jakéhokoli člena skupiny, jež se nepřizpůsobuje sociálním normám genderu či sexuální orientace, kde je motivem agresora „korekce“ oběti.²¹ Ve Spojených Státech jsou často příčiny korektivního znásilnění ignorovány, čímž se míra sexuálního násilí udržuje. Sexuální násilí je často spíše vnímáno v rámci osobních vztahů, než jako problém hluboce zakořeněný v tradičních genderových a sexuálních normách.

¹⁵ Inter-American Commission on Human Rights, “Violence against Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Persons in the Americas”, 2015.

¹⁶ Ibid. Smith, Glenn, et al

¹⁷ Fjellstrom, Jo. “Sexual orientation change efforts and the search for authenticity.” *Journal of homosexuality* vol. 60,6 (2013): 801-27. doi:10.1080/00918369.2013.774830

¹⁸ Eidelson, Benjamin (2015). *Discrimination and Disrespect*. Oxford, United Kingdom: Oxford University Press UK.

¹⁹ Clare McGlynn, *Rape as ‘Torture’? Catharine MacKinnon and Questions of Feminist Strategy*, 16 *FEMINIST LEGAL STUD.* 71, 75 (2008)

²⁰ Alexa Mieses, *Gender Inequality and Corrective Rape of Women Who Have Sex with Women*, *GMHC TREATMENT ISSUES*, Dec. 2009, at 1, 1.

²¹ Ibid.

Nejčastějšími oběťmi korektivního znásilnění jsou tři skupiny: homosexuální ženy, asexuální ženy a transgender muži. Korektivní znásilnění leseb nejsou páchána pouze kvůli jejich identitě a nesouladu se sociálními normami sexuality.²² V těchto případech se jedná o „potrestání“ za homosexualitu a vybočování od tradičních genderových rolí.²³ Motiv je ve většině případů jasný z verbální agrese při znásilnění, jež se soustředí na „poučení“ oběti a „projevení laskavosti“ tím, že jí agresor ukáže, jak být „pravou ženou“.²⁴

Takzvané „butch“²⁵ lesby jsou často oběťmi násilných fyzických útoků a znásilnění, protože jejich vyjadřování sexuality je nejvíce viditelné, a proto je bráno jako podryvání maskulinity a nároků na mužská těla.²⁶ „Butch“ lesby jsou nejvíce zranitelnými ze tří důvodů. Svými vztahy s jinými ženami představují hrozbu pro heterosexualitu, skrze své maskulinní vyjadřování ohrožují genderové normy a nevyjadřují úctu k ženskosti a sexu, jelikož své tělo oddělují od zavedených společenských očekávání od vzhledu ženského těla.²⁷

Protože lesbické tělo nepodléhá heteropatriarchálním kontrolám, je korektivní znásilnění pokusem je vrátit zpět pod kontrolu společnosti, jež se heteropatriarchálními pravidly řídí.²⁸ Psychologický přístup pachatele se řídí následující logikou: „Pokud by žena dělala, co je pro ni nejlepší, nemusela by trpět. Ve skutečnosti jí tedy znásilněním pomůže tím, že jí ukáže, co pro ni skutečný muž může udělat, a to co potřebuje, je dobrý sex od skutečného muže.“²⁹ Násilník věří, že je nejen jeho čin oprávněný, ale také vina oběti má ospravedlnění, protože kdyby se rozhodla chovat jinak, nemusela by trpět, čin je tady spáchán v jejím zájmu.³⁰

²² CJ Deluzio Chasin, *Making Sense in and of the Asexual Community: Navigating Relationships and Identities in a Context of Resistance*, 25 J. OF COMMUNITY & APPLIED SOC. PSYCHOL. 167, 170 (2015).

²³ Ibid.

²⁴ Roderick Brown, *Corrective Rape in South Africa: A Continuing Plight Despite an International Human Rights Response*, 18 ANN. SURVEY OF INT'L. & COMP. L. 45, 45–46 (2012).

²⁵ „Butch“ lesba je definována jako lesba, jejíž vzhled, chování či identita je vnímána jako maskulinní. (Oxford English Dictionary, s.v. “butch, n., sense 4.a”, July 2023. <https://doi.org/10.1093/OED/5166941630>)

²⁶ Amanda Lock Swarr, *Paradoxes of Butchness: Lesbian Masculinities and Sexual Violence in Contemporary South Africa*, 37 SIGNS: J. OF WOMEN IN CULTURE AND SOC'Y 961, 962 (2012).

²⁷ Ibid.

²⁸ Susan Hawthorne, *Ancient Hatred and Its Contemporary Manifestation: The Torture of Lesbians*, 4 J. OF HATE STUD. 33, 47 (2005-06).

²⁹ Consuelo Rivera-Fuentes & Linda Birke, *Talking With/In Pain: Reflections on Bodies Undue Torture*, 24 WOMEN'S STUD. INT'L. F. 653, 663 (2001).

³⁰ Ibid.

Další skupinou populace, jež je korektivnímu znásilnění vystavena, jsou asexuální ženy. Asexualita je identita osob, jež nepociťují sexuální přitažlivost. Ač se v posledních několika dekádách znormalizovala otevřená diskuse o sexualitě, asexualita byla až donedávna ignorována.³¹ V roce 2012 ukázala studie Cary MacInnis a Gordona Hudsona silně zakořeněné opovrhování asexuály ve společnosti. Mezi sexuálními menšinami byli asexuálové hodnoceni nejvíce negativně ze všech skupin.³² Studie ukázala, že asexuální menšina je považována za méně „lidskou“

Třetí skupinou podrobovanou konverznímu znásilňování jsou transgender muži. Transgender lidé obecně podléhají největší diskriminaci od členům společnosti. Transgender lidé čelí přetrvávajícím nerovnostem v různých aspektech života, které zahrnují legální rozpoznání, či ochranu jejich lidských práv. To vše kombinované s všudypřítomnými předsudky zanechává transgender osoby bezbranné vůči diskriminaci a sexuálnímu násilí.³³

Pod genderovou binaritou se těla transgender osob stávají „cizími, jinakými či nehodnými respektu, a opravňujícími násilí.“³⁴ Transgenderový antagonismus ovlivňuje trans ženy a muže v jiných směrech. Násilí páchané na transgender mužích může být motivováno násilníkovou touhou „potrestat trans muže za využívání mužských atributů, chování a vystupování,“ a sexuální útoky častěji probíhají v soukromí, bez jakýchkoliv svědků.³⁵ Pro trans muže, kteří si neprošli operací potvrzující pohlaví a stále mají vrozené genitálie, je penetrační znásilnění rutinní součástí násilí, které jim hrozí. Znásilnění slouží jako „připomínka, že jsou ve skutečnosti ženy, a bude s nimi tak zacházeno.“³⁶ Kontrastem je násilí páchané na trans ženách, které je motivováno pachatelovou potřebou „znovu potvrdit svou heterosexuálnost a mužnost jiným lidem.“ Proto je násilí na ženách pácháno často na veřejných místech, jako jsou veřejné toalety, aby měl násilník publikum. Ačkoliv je násilí na trans ženách pácháno častěji než na trans mužích, je u nich po penetraci více častým násilným aktem nucené odhalování genitálií.³⁷

³¹ Elizabeth F. Emens, *Compulsory Sexuality*, 66 STAN. L. REV. 303, 368 (2014).

³² Ibid.

³³ Sarah Doan-Minh, *Corrective Rape: An Extreme Manifestation of Discrimination and the State's Complicity in Sexual Violence*, 30 *Hastings Women's L.J.* 167 (2019).

³⁴ Florence Ashley, *Don't Be So Hateful: The Insufficiency of Anti-Discrimination and Hate Crime Laws in Improving Trans Well-Being*, 68 *UNIV OF TORONTO L.J.* 1, 19 (2018).

³⁵ Florence Ashley, *Don't Be So Hateful: The Insufficiency of Anti-Discrimination and Hate Crime Laws in Improving Trans Well-Being*, 68 *UNIV OF TORONTO L.J.* 1, 19 (2018).

³⁶ Ibid.

³⁷ Julie Goldscheid, *Gender Violence and Work in the United States and South Africa*:

Lesby, asexuální ženy a transgender lidé nejsou jedinými oběťmi korektivního znásilnění. Korektivní znásilnění by se mohlo týkat jakékoliv skupiny, jež se nepodřazuje tradičním sociálním normám genderu a sexuální identity.

1.2 Snahy o změnu sexuální orientace

Snahy o změnu sexuální orientace (SOCE) jsou metody užívané k pokusům o změnu sexuální orientace neheterosexuálních lidí na heterosexuály. Tyto metody mohou zahrnovat behaviorální terapie, kognitivně behaviorální a psychoanalytické techniky, zdravotní, náboženské nebo spirituální postupy. V některých částech světa může dokonce docházet k sexuálnímu násilí ve formě nápravného znásilnění. Ač tak název metod naznačuje, nejde pouze o změny sexuální orientace, ale i o změny genderové identity. Metody se pokouší zamezit procesu změny pohlaví ať už trans gender či nebinárních osob, a tlačí na ně přesvědčení, že se narodili ve správném pohlaví. Pod definice snahy o změnu sexuální orientace osob spadají názvy *Konverzní terapie*, *Reorientační terapie*, *Terapie sexuální reorientace*, *Reparativní terapie* a další.³⁸

Konverzní terapie je široce zdiskreditovaná praxe, jejímž cílem je podle Organizace Spojených Národů „léčit“ LGBTQAI+ osoby změnou či potlačením neheteronormativních sexualit a genderových identit a je zakázána v malém počtu zemí po celém světě.

Legitimita Snahy o změnu sexuální orientace je objektem dlouhodobé debaty. V kontroverzní studii z roku 2003 Robert Spitzer shromáždil 200 příkladů homosexuálních mužů a žen, kteří měli zkušenost s nějakou změnou ve své sexuální orientaci důsledkem SOCE.³⁹ V této studii 79 % účastníků identifikovalo konflikt mezi náboženskou vírou a homosexuálními tendencemi jako důvod pro vyhledání změny sexuální orientace. Spitzerovy subjekty byli dominantně věřící, a nahlásili, že víra je v jejich životech velice důležitá. Spitzer dospěl k závěru, že změna sexuální orientace je možná v oblastech chování, identity, přitažlivosti, obsahu fantazií a rozsahu, v jakém byli jedinci obtěžováni sexuálními pocity ke stejnému pohlaví. Dále v závěru uvedl, že účastníci studie uváděli v důsledku terapie nižší deprese a zvýšenou mužnost a ženskost u příslušných pohlaví. Ve

Parallel Processes of Legal and Cultural Change, 19 AM. U. J. GENDER SOC. POL'Y & L. 921, 924 (2011).

³⁹ Kirby, Andrew. "Conversion therapy versus gay-affirmative therapy: Working with ego-dissonant gay clients." (2008).

výsledku studie 78 % účastníků veřejně hovořilo o vydařené změně sexuální orientace a 19 % řídilo *ex-gay* duchovní úřady či pracovali jako poradci v oblasti duševního zdraví.⁴⁰ A. Lee Beckstead naopak navrhuje, že rozšířená interpretace Spitzerovy studie jako důkaz, že lidé mohou změnit svou sexuální orientaci, je nepřesná. Místo toho ukazuje, že ve vzácných případech mohou jednotlivci, kteří jsou přitahováni lidmi stejného pohlaví, schopni fungovat ve vztazích s lidmi opačného pohlaví.⁴¹

1.3 Dopady konverzní terapie

⁴⁰Robert L. Spitzer, Can Some Gay Men and Lesbians Change Their Sexual Orientation? 200 Participants Reporting a Change from Homosexual to Heterosexual Orientation, 32 ARCHIVES SEXUAL BEHAV. 403 (2003)

⁴¹ Beckstead, A. L. (2003). Understanding the self-reports of reparative therapy “successes.” *Archives of Sexual Behavior*, 32, 421–423.

V roce 2018 zveřejnili autoři Caitlin Ryan, Russel B. Toomey, Rafael M. Diaz a Stephen T. Russel studii *Parent Initiated Sexual Orientation Change Efforts With LGBT Adolescents: Implications For Young Adult Mental Health and Adjustment*, v níž zkoumali retrospektivní svědčení mladých dospělých jedinců o snahách rodičů změnit jejich sexuální orientaci během dospívání a o souvislostech mezi těmito zkušenostmi a duševním zdravím a přizpůsobivostí dospívajících lidí.⁴² Vzorek studie zahrnoval 245 účastníků, kteří se identifikovali jako LGBTQ+ osoby. Byli rekrutováni v lokálních barech, klubech a komunitních centrech v okruhu 160 kilometrů od výzkumného centra. Studie ukázala, že u dospívajících jedinců, kteří si zažili snahy o změnu sexuální orientace spolu s externími snahami o konverzi, se pravděpodobněji projeví sebevražedné myšlenky, hlášení o pokusy o sebevraždu a vyšší úroveň depresí. Pacienti, kteří si prošli SOCE měli v dospívání nižší úroveň životní spokojenosti a menší sociální podporu. Analýzy potvrdily, že pokusy rodičů o změnu sexuality adolescentů významně souvisí se zdravotními problémy v dospělosti a tyto problémy jsou o to horší u jedinců, kteří zažili SOCE spolu s externími konverzními snahami v dospívání.⁴³

2. Historie konverzní terapie a homosexuality ve společnosti ve Spojených státech

Ačkoliv byly homosexuální konverze nabízeny psychoanalytiky již od doby Sigmunda Freuda, až termín reparativní terapie zavedený Josephem Nicolsim v roce 1991 začal definovat tuto formu léčby, která tvrdí, že dokáže změnit homosexuální orientaci jedince na kompletně heterosexuální. I přes to, že „léčbu“ homosexuality nabízely i jiné obory, jako například psychochirurgie⁴⁴, spojila se historie konverzní terapie především s historií psychoanalýzy. Hlasité názory reparativních terapeutů vynesly do popředí psychoanalytické teorie, které podporovaly názor konverzních terapií a vnímaly status

⁴² Ryan, C., Toomey, R. B., Diaz, R. M., & Russell, S. T. (2020). Parent-Initiated Sexual Orientation Change Efforts With LGBT Adolescents: Implications for Young Adult Mental Health and Adjustment. *Journal of homosexuality*, 67(2), 159–173. <https://doi.org/10.1080/00918369.2018.1538407>

⁴³ Ibid.

⁴⁴ Psychochirurgie jsou neurologické operační výkony na mozku, prováděné za účelem léčby psychických onemocnění. Příkladem může být lobotomie. (Oxford English Dictionary, s.v. “psychosurgery, n.”, July 2023. <https://doi.org/10.1093/OED/1900692861>)

lesbických a homosexuálních identit jako nepřítel.⁴⁵ Vývoj odvětví psychoanalytické teorie v protihomosexuálním politickém hnutí ukazuje přechod klinické problematiky do politické sféry. Odstranění homosexuality z Diagnostického a statistického manuálu (DSM) vedlo k nárůstu politického aktivismu a protihomosexuální politické, náboženské a psychiatrické síly a organizace přišly o důležitý nástroj využívaný k represí.⁴⁶

2.1 Sigmund Freud

Patologická interpretace homosexuality a zájem o sexuálně reorientační terapii nabyly popularity po smrti Sigmunda Freuda v roce 1935. Freud byl vůči homosexuálům tolerantní, nevěřil v kriminalizaci homosexuálního chování a vnímání homosexuality jako nemoc.⁴⁷ V roce 1930 podepsal prohlášení vyzývající k dekriminálnímu chování v Německu a Rakousku.⁴⁸ Freud zpochybňoval pejorativní názory teorií degenerace⁴⁹ a tvrdil, že lidé jsou od přírody bisexuálové.⁵⁰ Domníval se, že homosexualita je variací sexuální funkce produkované zastavením sexuálního vývoje a vývoje sexuálního libida v raném dětství, a přisuzoval homoerotismus nedostatečnému potlačení původní bisexuální dispozice. Tvrdil, že pro normální heterosexuální funkci je nezbytná sublimovaná homosexualita, a podobně tak všichni homosexuálové měli nějaké heterosexuální pocity.⁵¹ Jack Drescher ve své knize *I am your Handyman* vysvětluje: „Ve svém výzkumu se Freud zabýval změnou jedincovy sexuality na heterosexuální za účelem dosažení vyššího psychosexuálního vývoje. Spíše, než jako léčbu vnímal změnu sexuální orientace jako pomoc pacientovi s růstem.“⁵² Ani Freud však nevěřil ve změnu sexuální

⁴⁵ Drescher, J. (2001). I'm your handyman: A history of reparative therapies. *Journal of Gay & Lesbian Psychotherapy*, 5(3-4), 5-24.

⁴⁶ Ibid.

⁴⁷ Drescher, J. (2001). I'm your handyman: A history of reparative therapies. *Journal of Gay & Lesbian Psychotherapy*, 5(3-4), 5-24.

⁴⁸ Abelow, H. (1986). Freud, male homosexuality, and the Americans. In H. Abelow, M. Barale & D. Halperin (Eds.), *The lesbian and gay studies reader* (pp. 381-393). New York: Routledge.

⁴⁹ Teorie degenerace je ve své podstatě způsob myšlení, a něco, co je učeno, ne vrozeno. Ústřední myšlenkou tohoto konceptu je, že u „degenerativních“ nemocí dochází z jedné generace na další k trvalému poklesu duševního fungování a sociální adaptace. (Hermle L. (1986). Die Degenerationslehre in der Psychiatrie [Degeneration theory in psychiatry]. *Fortschritte der Neurologie-Psychiatrie*, 54(3), 69–79. <https://doi.org/10.1055/s-2007-1001852>)

⁵⁰ Drescher, J. (2001). I'm your handyman: A history of reparative therapies. *Journal of Gay & Lesbian Psychotherapy*, 5(3-4), 5-24.

⁵¹ Kirby, Andrew. “Conversion therapy versus gay-affirmative therapy: Working with ego-dissonant gay clients.” (2008).

⁵² Grotjahn, M. (1951). 'Historical Notes: A Letter from Freud.'. *Int. J. Psycho-Anal.*, 32:331

orientace svých pacientů, jak také přiznal v dopise směřovanému ženě, jež chtěla, aby jejího homosexuálního syna „vyléčil“.⁵³

Sigmund Freud zdokumentoval pouze jeden případ, v němž se pokusil o změnu pacientovy sexuality. Jednalo se o osmnáctiletou dívku, jejíž rodiče se domnívali, že je lesba. Freudovou hypotézou bylo, že se v dívce homosexualita projevila kvůli špatnému vztahu s její matkou. Podle práce amerického psychiatra a psychoanalytika Jacka Dreschera, na radu Freuda pokračovali dívčini rodiče s její léčbou u ženské psychoanalytičky. O vývoji dívčiny léčby již nejsou jiné záznamy, ale Drescher odmítá úspěch léčby slovy: „neuspokojivý výsledek případu jen potvrdil správnost Freudových názorů, že homosexualita nebyla neurózou, ale těžko léčitelným psychickým stavem.“⁵⁴

Během života předložil Freud čtyři teorie etiologie homosexuality.⁵⁵ V každé z nich se zabývá jiným metapsychologickým problémem ve vztahu k homosexualitě, konkrétně k libidu, bisexualitě, narcisismu či nevyhovujícímu výsledku Oidipovského komplexu. Každá z teorií úzce konstruuje „hypotetického homosexuála“, kterého Freud využil k hypotéze různých psychovývojových událostí, jež mohly vést ke vzniku dospělé homosexuality.⁵⁶

1. Homosexualita se projevila výsledkem Oidipova konfliktu, kdy chlapec zjistí, že je jeho matka „kastrovaná“. Toto zjištění vyvolá tak silnou úzkost z kastrace, že se chlapec místo matky zaměří na „ženu s penisem“.
2. V knize *Three Essays on the Theory of Sexuality* Freud pracoval s teorií, že budoucí homosexuální dítě přitahuje matka takovým způsobem, že se s ní identifikuje a narcisticky vyhledává objekty přitažlivosti, které jsou mu podobné, aby je mohl milovat tak, jako ho milovala jeho matka.⁵⁷
3. Pokud nastane „negativní“ či „obrácený“ Oidipův komplex, chlapec vyhledává otcovu lásku a mužskou identitu, tím že sám přebírá ženskou identitu a navrácí se k anální erotice.

⁵³ Freud, S. (1935). Anonymous (Letter to an American mother). In E. Freud (Ed.), *The letters of Sigmund Freud* (pp. 423-424). London: Hogarth Press, 1960.

⁵⁴ Drescher, J. (2001). I'm your handyman: A history of reparative therapies. *Journal of Gay & Lesbian Psychotherapy*, 5(3-4), 5-24.

⁵⁵ Lewes, K. (1988). *The psychoanalytic theory of male homosexuality*. New York: Simon and Schuster.

⁵⁶ Kirby, Andrew. "Conversion therapy versus gay-affirmative therapy: Working with ego-dissonant gay clients." (2008).

⁵⁷ Freud, S. (1905). Three essays on the theory of sexuality. In *Standard Edition* (Vol. 7, pp. 123-246). London: Hogarth Press, 1960.

4. V poslední řadě, by homosexualita mohla vzniknout jako výsledek „tvorby reakce“. Jedná se o psychologický obranný mechanismus, v němž jedna forma reakce nahrazuje či skrývá diametrálně odlišný potlačený impuls, aby se proti němu ochránila.⁵⁸ V této teorii se může jednat o až sadistickou žárlivost na bratry či otce, jež se bezpečně přemění na lásku k mužům.

Sigmund Freud nepovažoval homosexualitu za patologickou v tom smyslu, že by se jednalo o následek degenerační fyziologie či psychologie. Bral homoerotismus za kompatibilní s normálními psychologickými funkcemi, a dokonce ho spojoval se zvýšenými schopnostmi a vynikajícími psychickými a morálními kvalitami. Přesto věřil, že homosexualita představovala nevyzrálý individuální psychosexuální vývoj, a z této perspektivy ji viděl jako podřadnou sexualitu u dospělého člověka. Ve Freudových spisech nic nenaznačuje, že je konverzní terapie žádoucí či úspěšná, ale také nenavrhuje, že by v případě, že pacient svou sexuální orientací trpí, neměla být terapie prováděna.⁵⁹

2.2 Esencialismus a Sociální konstruktivismus

Po roce 1935 se rozmnožily teorie odvracející se od jeho myšlení, ačkoliv se stále držely v proudu psychoanalytického hnutí. Tento vývoj byl podle některých autorů⁶⁰ ovlivněn historickými a kulturními faktory, spíše než logikou psychoanalýzy.⁶¹ Autor David Schwartz ve své práci rozdělil psychoanalytické přístupy na dvě hlavní skupiny.⁶² První skupina navrhuje genetický model homosexuality založený na psychobiologii a endokrinologii, která vnímala homosexualitu jako biologicky determinovanou. Ve druhé skupině se řada psychoanalytických spisovatelů opírá o rozšířenou homofobii ve společnosti.⁶³ Následný vzestup nově nabízených terapeutických možností k léčbě

⁵⁸ McWilliams, N. (1994). *Psychoanalytic diagnosis: Understanding personality structure in the clinical process*. New York: The Guilford Press

⁵⁹ Kirby, Andrew. "Conversion therapy versus gay-affirmative therapy: Working with ego-dissonant gay clients." (2008).

⁶⁰ Drescher, J. (2001). I'm your handyman: A history of reparative therapies. *Journal of Gay & Lesbian Psychotherapy*, 5(3-4), 5-24.

⁶¹ Ibid. Kirby, Andrew (2008)

⁶² Schwartz, D. (1995). Current psychoanalytic discourses on sexuality: Tripping over the body. In T. Domenici & R. Lesser (Eds.), *Disorienting sexuality: Psychoanalytic reappraisals of sexual identities* (pp. 115-126). London: Routledge.

⁶³ Schwartz, D. (1995). Current psychoanalytic discourses on sexuality: Tripping over the body. In T. Domenici & R. Lesser (Eds.), *Disorienting sexuality: Psychoanalytic reappraisals of sexual identities* (pp. 115-126). London: Routledge.

homosexuality ovlivnil vznik dnes známé konverzní terapie. Sociální konstruktivismus a esencialismus byli vyvinuty jako filozofické koncepty k porozumění a popisu sexuální orientace. Některé ze základních pilířů sociálního konstruktivismu podporují teorii konverzní terapie a naznačují, že sexuální orientaci si lze zvolit či vytvořit, což přinutilo terapeuty nahlížet na konceptuální kategorie, jejichž prostřednictvím lidé interpretují erotiku nikoli jako biologicky nebo psychologicky determinovanou, ale jako sociálně konstituovanou. Toto naznačuje, že sociální význam homosexuality zformoval oblast emocí, identity a chování spojené s homosexuálním sexem. Proto konstruktivismus nahlíží na výchovu, nikoliv biologii, jako tvůrce homosexuality a používá fráze jako „sexuální preference“ k označení jednotlivců, kteří se aktivně podílejí na vytváření své sexuality.⁶⁴

Esencialismus se vyvinul v jednu z nejnámějších filozofických perspektiv na příčinnou souvislost sexuální orientace a částečně informuje o pohledu na věc většiny gay-affirmativních terapeutů. Tato perspektiva naznačuje, že tři sexuální kategorie – heterosexuální, bisexuální a homosexuální – popisují vnitřní jádro či esenci člověka.⁶⁵ Homosexualita je tehdy podobná rase, pohlaví či barvě očí v tom, že se jedná o biologickou charakteristiku, která definuje něco odlišného u lidí v jedné kategorii, od těch v jiné. Sexuální orientace je v tomto případě něco, s čím se lidé narodí, tudíž je přičitatelná přírodě.⁶⁶

2.3 Teorie Konverzní terapie po Freudovi

Po Freudově smrti v roce 1939, většina psychoanalytiků následující generace začala vnímat sexualitu jako patologickou. Navrhovali porozumění homosexualitě spolu s psychoanalytickými „léčbami“, které opomíjely zakladatele tohoto oboru. Tento pohled byl zvláště ovlivněn maďarským emigrantem ve Spojených státech, Sandorem Rado, jehož teorie měly obrovský dopad na Americké psychologické a psychiatrické myšlení ve 20. století. Rado kontrastem k Freudovi tvrdil, že vrozená bisexualita či homosexualita neexistovala. Podle něj byla heterosexualita jedinou biologickou normou a homosexualita

⁶⁴ Kirby, Andrew. "Conversion therapy versus gay-affirmative therapy: Working with ego-dissonant gay clients." (2008).

⁶⁵ Throckmorton, Warren, and M. A. Yarhouse. "Sexual identity therapy: Practice framework for managing sexual identity conflicts." (2006)

⁶⁶ DeLamater, John D., and Janet Shibley Hyde. "Essentialism vs. Social Constructionism in the Study of Human Sexuality." *The Journal of Sex Research* 35, no. 1 (1998): 10–18. <http://www.jstor.org/stable/3813161>.

byla rekonceptualizována jako fobie z opačného pohlaví způsobené neadekvátním rodičovstvím.⁶⁷

Stoupenci Radovy teorie, včetně jednoho z nejvýznamnějších psychoanalytiků Spojených států Irvinga Biebera, považovali homosexualitu za patologickou biosociální, psychosexuální adaptaci následující všudypřítomné obavy z projevů heterosexuálních impulzů.⁶⁸ Irving Bieber byl nejvíce známý svou studií *Homosexuality: A Psychoanalytic Study of Male Homosexuals* (1962). Bieber ve své studii tvrdí, že spolu se svými kolegy úspěšně konvertovali sexualitu svých subjektů. Tvrdili, že během psychoanalytické léčby se 29 ze 106 zkoumaných homosexuálních mužů stalo exkluzivně heterosexuálními. Změna sexuality 27 % homosexuálních pacientů byla mimořádně významná, z důvodu, že tyto výsledky byly nejvíce slibné a optimistické, ze všech zveřejněných výsledků.⁶⁹ I přes Bieberovy slibné výsledky byla jeho práce kritizována ve velkém množství studií.

Kontrastem k Irvingu Bieberovi během 40. letech 20. století prováděl americký biolog a sexuolog Alfred Kinsey studii v níž zkoumal tisíce lidí, kteří nebyli psychiatrickými pacienty.⁷⁰ Ve studii přišel na to, že homosexualita je mnohem rozšířenější, než původně předpokládal. K jeho překvapení 10 % uchazečů bylo „primárně či exkluzivně homosexuály po alespoň 3 roky svého dospělého života“⁷¹ Jack Drescher ve svém výzkumu nálezy Alfreda Kinseyho komentuje: „toto zjištění bylo ostře v rozporu s tehdejšími psychiatrickými názory, že homosexualita byla v obecné populaci extrémně vzácná.“ I přesto, je statistikou dnešního světa tvrzeno, že homosexualita se vyskytuje u 1 % - 4 % populace.⁷² Kinseyho nálezy byly prudce v rozporu s dosavadními psychiatrickými názory své doby, které vnímaly homosexualitu za vzácný úkaz. V roce 1951 byla Kinseyho studie podpořena prací *Patterns of Sexual Behavior*⁷³

⁶⁷ Drescher J. (2015). Out of DSM: Depathologizing Homosexuality. *Behavioral sciences (Basel, Switzerland)*, 5(4), 565–575.

⁶⁸ Rado, S. (1940). A critical examination of the concept of bisexuality. *Psychosomatic Medicine*, 2, 459-467.

⁶⁹ Drescher, J. (2001). I'm your handyman: A history of reparative therapies. *Journal of Gay & Lesbian Psychotherapy*, 5(3-4), 5-24.

⁷⁰ Haldeman, Douglas C. "The Practice and Ethics of Sexual Orientation Conversion Therapy." *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, vol. 62, no. 2, Apr. 1994, pp. 221-227.

⁷¹ Drescher, J. (2008, September). A History of Homosexuality and Organized Psychoanalysis. *The Journal of the American Academy of Psychoanalysis and Dynamic Psychiatry*, 36(3), 443–460.

<https://doi.org/10.1521/jaap.2008.36.3.443>

⁷² Ibid. Drescher J. (2015). Out of DSM.

⁷³ Ford, C. S., & Beach, F. A. (1951). *Patterns of sexual behavior*. Harper and Paul B. Hoeber.

Alfred Kinsey přispěl oboru homosexuality Kinseyho škálou, publikovanou v roce 1948, (viz obr. 1) a jeho studie *Sexual Behavior in the Human Male*⁷⁴ a *Sexual Behavior in the Human Female*⁷⁵ patřily k významným pracím v oboru sexuologie.

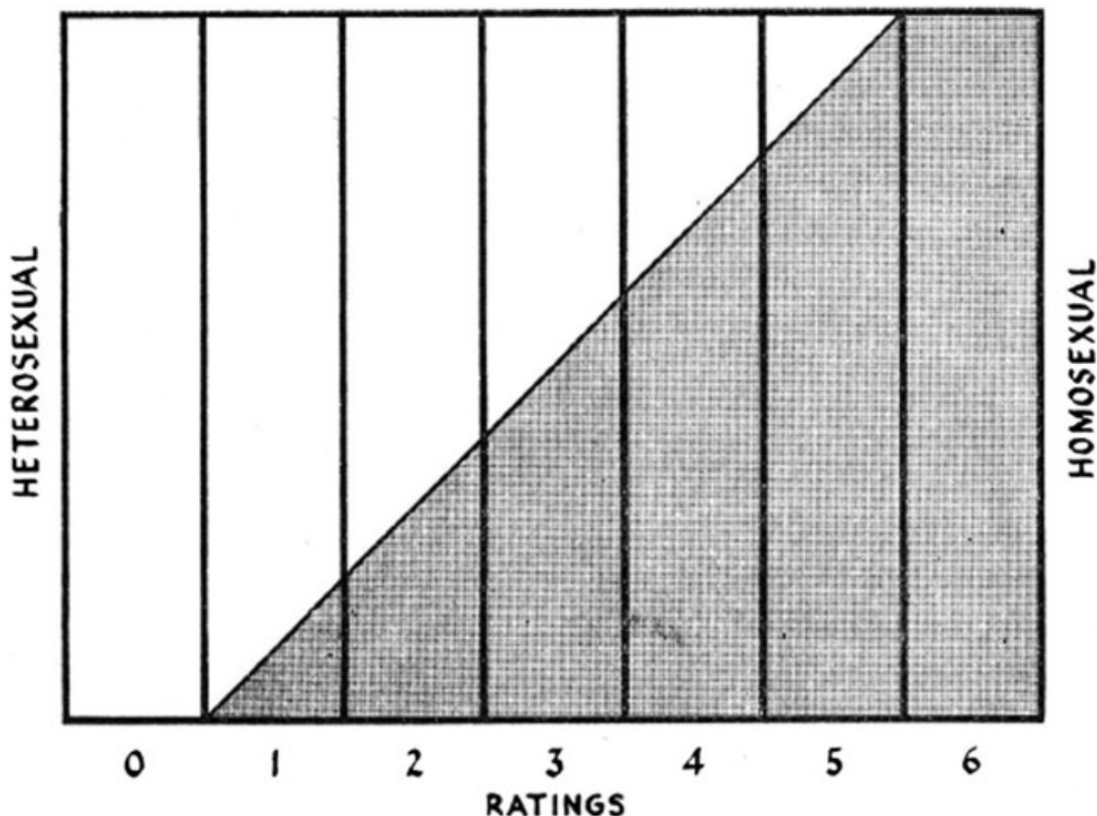

Figure 161. Heterosexual-homosexual rating scale

Based on both psychologic reactions and overt experience, individuals rate as follows:

0. Exclusively heterosexual with no homosexual
1. Predominantly heterosexual, only incidentally homosexual
2. Predominantly heterosexual, but more than incidentally homosexual
3. Equally heterosexual and homosexual
4. Predominantly homosexual, but more than incidentally heterosexual
5. Predominantly homosexual, but incidentally heterosexual
6. Exclusively homosexual

Obrázek 1. ukazuje Kinseyho 0-6 (heterosexualita – homosexualita) škálu, jež byla poprvé publikována v díle *Sexual Behavior in the Human Male* (1948)⁷⁶. Tato škála se stala populárním předmětem online diskusí pro osoby se snahou porozumět své sexualitě.

Podle amerického psychologa, Doughlase C. Haldemana je nejdříve potřeba sexuální orientaci definovat, než se začne s popisem její změny. A řady studií na Kinseyho

⁷⁴ Kinsey, A. C., Pomeroy, W. R., & Martin, C. E. (2003). *Sexual behavior in the human male*. 1948. *American journal of public health*, 93(6), 894–898. <https://doi.org/10.2105/ajph.93.6.894>

⁷⁵ Ibid.

⁷⁶ Ibid.

škálu spoléhají se záměrem posudku sexuality subjektu.⁷⁷ Historička Donna J. Drucker vysvětluje ve své práci *Marking Sexuality from 0-6: The Kinsey Scale in Online Culture*, že Alfred Kinsey vytvořil diagram škály za účelem změření sexuality od nuly k šesti, přičemž nula indikuje kompletně heterosexuální chování a šest označuje kompletně homosexuální chování a touhy.⁷⁸ Alfred Kinsey uvedl, že „hodnocení, které jednotlivec obdrží, má dvojí základ. Bere v úvahu jeho zjevnou sexuální zkušenost a/nebo jeho psychosexuální reakce. Postavení na této škále je vždy založeno na vztahu heterosexuála k homosexuálovi v jeho historii spíše než na skutečném množství zjevných zkušeností nebo psychické reakce.“⁷⁹ Kinseyho škála je díky své jednoduchosti používána dodnes, například v online testech, ke kterým se obrací mladí lidé, pochybující nad svou sexualitou.⁸⁰

2.4 Homosexualita jako psychická porucha

V roce 1969 proběhlo v New Yorkském homosexuálním baru Stonewall povstání, kdy se policejní zátah proměnil ve vzburčení, které vedlo ke změně pozice homosexuálů ve společnosti. Tato událost ovlivnila pohled společnosti nejen na homosexualitu jako takovou, ale také na konverzní terapii a její potenciálně škodlivé metody.

Aktivisté bojovali za vyjmutí homosexuality z edice Americké Psychiatrické Asociace (APA) *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders* (DSM-I) vydané v roce 1952, ve které byly uvedeny všechny stavy, které v tu dobu byly psychiatry považovány za psychické onemocnění. DSM-I klasifikovalo „homosexualitu“ jako „sociopatickou poruchu osobnosti“. Druhá edice DSM, publikovaná v roce 1968 změnila definici. „homosexuality“ na „sexuální deviaci“. V návaznosti na Stonewallské povstání v New Yorku, LGBTQAI+ aktivisté, kteří věřili, že psychiatrické teorie přispívají k anti-homosexuálnímu sociálnímu stigma, přerušili každoroční setkání APA v letech 1970 a 1971.⁸¹

⁷⁷ Haldeman, Douglas C. "The Practice and Ethics of Sexual Orientation Conversion Therapy." *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, vol. 62, no. 2, Apr. 1994, pp. 221-227. EBSCOhost,

⁷⁸ Drucker, Donna. "Marking Sexuality from 0-6: The Kinsey Scale in Online Culture." *Sexuality & Culture*, vol. 16, no. 3, Sept. 2012, pp. 241-262.

⁷⁹ Kinsey, A. C., Pomeroy, W. B., & Martin, C. E. (1948). *Sexual behavior in the human male*. Philadelphia: W. B. Saunders.

⁸⁰ Ibid. Drucker, Donna.

⁸¹ Drescher J. (2015). Out of DSM: Depathologizing Homosexuality. *Behavioral sciences (Basel, Switzerland)*, 5(4), 565–575.

Americká Psychiatrická Asociace odstranila diagnózu „homosexuality“ z DSM-II v roce 1973, čímž zapříčinila komparace opozičních teorií o homosexualitě.⁸² Názory, jak mimo Americkou Psychiatrickou Asociaci, tak v ní, vedly k rekonceptualizaci homosexuality v DSM. Kromě výzkumných zjištění mimo psychiatrii se také rozrůstala kritika kulturních studií a anti-psychiatrické hnutí, které poukazovaly na směšnost historických diagnóz. Jako příklad byla uváděna „drapetománie“ z 19. století, jež byla definována jako „porucha otroků s tendencí utéct svému majiteli z důvodu vrozeného sklonu k toulavosti“.⁸³

Zatímco probíhaly protesty a panely, APA se zapojila do interního procesu zvažování, zda by měla homosexualita zůstat psychiatrickou diagnózou. To zahrnovalo sympozium na každoročním setkání APA v roce 1973, při kterém účastníci prosazovali či odmítali odstranění diskutované otázky: „Měla by Homosexualita zůstat v Nomenklatuře APA?“⁸⁴ Vědecký orgán Komise Nomenklatury se také potýkal s otázkou, co přesně představuje psychickou poruchu. Předseda podvýboru zabývající se touto problematikou, Robert Spitzer, přezkoumal charakteristiky různých duševních poruch a dospěl k názoru, že s výjimkou homosexuality a některých „sexuálních deviací“, všechny pravidelně způsobovaly subjektivní tíseň nebo byly spojené s obecným zhoršením sociální efektivnosti fungování.⁸⁵

Po dosažení této nové definice psychických poruch se Komise Nomenklatury shodla, že homosexuality psychickou poruchou není. Výsledkem bylo vyjmutí definice homosexuality z DSM v prosinci 1973.

Ani tyto události okamžitě neukončily psychiatrickou patologizaci některých prezentací homosexuality. Namísto „homosexuality“ obsahovala DSM-II novou diagnózu, a to: „Poruchu sexuální orientace“⁸⁶, která brala homosexualitu jako poruchu, v případě že jedinec vnímal přitažlivost ke stejnému pohlaví jako znepokojující a chtěl podstoupit změnu sexuální orientace. Tato nová diagnóza legitimizovala praxi konverzní terapie, i když „homosexualita“ jako taková již brána za poruchu nebyla. Diagnóza SOD byla

⁸² Bayer, R. *Homosexuality and American Psychiatry: The Politics of Diagnosis*; Basic Books: New York, NY, USA, 1981.

⁸³ Schwartz, S. The role of values in the nature/nurture debate about psychiatric disorders. *Soc. Psychiatr. Psychiatr. Epidemiol.* 1998, 33, 356–362.

⁸⁴ Stoller, R.J.; Marmor, J.; Bieber, I.; Gold, R.; Socarides, C.W.; Green, R.; Spitzer, R.L.

A symposium: Should homosexuality be in the APA nomenclature? *Am. J. Psychiatr.* 1973, 130, 1207–1216.

⁸⁵ Spitzer, R.L. The diagnostic status of homosexuality in DSM-III : A reformulation of the issues. *Am. J. Psychiatr.* 1981, 138, 210–215.

⁸⁶ Sexual Orientation Disorder (SOD)

později v roce 1980 nahrazena v DSM-III novou kategorií – „Ego Dystonická Homosexualita“. Psychiatrům bylo však očividné, že se jednalo hlavně o politické kompromisy a ani jedna z diagnóz nesplňovala definici poruchy v nové nosologii. Jinak by totiž byly považovány za psychiatrickou poruchu další narušení identity. Výsledkem bylo úplné odebrání kategorie „Ego Dystonická Homosexualita“ z nové edice DSM-III-R v roce 1987. Tímto Americká Psychiatrická Asociace bezvýhradně přijala normální variantu pohledu na homosexualitu způsobem, který nebyl možný dříve.⁸⁷

2.5 Gay–Afirmativní Terapie

Homosexualita je univerzálně vyskytující se fenomén, jak bylo zdokumentováno antropology Josephem Greenebergem⁸⁸ nebo Jamesem Weinrichem a Walterem Williamsem⁸⁹. V některých kulturách je homosexualita schvalována a podporována a některým homosexuálům byly udělovány vedoucí role ve společnosti či spirituální statusy. Během posledních tří staletí měly na homosexualitu největší vliv náboženství, zdravotnictví, právo či politika, a to zejména v západních společnostech. Tyto instituce začaly homosexualitu považovat za hříšnou, nemocnou a nezákonou, což vedlo k pokusům o změnu sexuální orientace jedinců na heterosexuální.⁹⁰ V posledních dekádách změna názoru na homosexualitu zapříčinila, že se obor psychologie dramaticky rozvinul a rozšířil svou kapacitu rozpoznat lidskou rozmanitost.⁹¹ Nejpopulárnějším filozofickým pohledem na příčiny sexuální orientace se stal Esencialismus, který také částečně formuje světový názor většiny gay-afirmativních terapeutů. Biomedicínský pohled esencialismu navrhuje, že sexuální kategorie – homosexuální, bisexuální a heterosexuální – popisují vnitřní podstatu člověka, které je jak ahistorická, tak akulturní.⁹² V tomto smyslu je homosexualita podobná něčí rase, pohlaví, barvy očí tím, že se jedná o biologickou

⁸⁷ Krajcski, J. Homosexuality and the mental health professions. In *Textbook of Homosexuality and Mental Health*; Cabaj, R.P., Stein, T.S., Eds.; American Psychiatric Press: Washington, DC, USA, 1996; pp. 17–31.

⁸⁸ Greenberg, D. (1988). *The construction of homosexuality*. Chicago: The University of Chicago Press.

⁸⁹ Weinrich, J., & Williams, W. (1991). Strange customs, familiar lives: Homosexualities in other cultures. In J. Gonsiorek & J. Weinrich (Eds.), *Homosexuality: Research implications for public policy* (pp. 44-59). London: Sage Publications.

⁹⁰ Weeks, J. (1985). *Sexuality and its discontents: Meanings, myths, and modern sexualities*. London: Routledge and Kegan Paul

⁹¹ Kirby, Andrew. "Conversion therapy versus gay-affirmative therapy: Working with ego-dissonant gay clients." (2008).

⁹² Throckmorton, Warren, and M. A. Yarhouse. "Sexual identity therapy: Practice framework for managing sexual identity conflicts." (2006)

charakteristiku, jež definuje odlišnost těch, kteří jsou v této kategorii od těch osob, které jsou v jiné kategorii.⁹³

V gay-afirmativní terapii je homosexualita vnímána za nepatologickou, tudíž vidí heterosexualitu a homosexualitu stejně žádoucí, validní a potenciálně zdravou.⁹⁴ Zakládá se na předpokladu, že afirmativní reakce od okolí způsobují, že se jedinci vidí v pozitivním světle.⁹⁵ Základem gay-afirmativní terapie je víra, že pro klienty by mohlo být prospěšné, mít homosexuální terapeuty, kteří by se svou sexualitou byli otevření a mohli se pro ně stát vzory. Teoretikové gay-afirmativní terapie jako Jack Drescher či Gerald Davidson věří, že jakékoliv explicitní či bezpodmínečné pokusy o změnu sexuální orientace nevyhnutelně poškodí jedincovo sebevědomí.⁹⁶ Tito autoři věří, že je nejvíce etické nechat pacienta poctivě se svou identitou bojovat, spíše než se jí snažit změnit za pomoci praxe, která je diskriminativní, opresivní a dokonce neúčinná.⁹⁷

3. Náboženské programy a organizace praktikující konverzní terapie

Dobře zdokumentované jsou židovsko-křesťanské zákazy homosexuality.⁹⁸ Napříč křesťanskými hodnotami vznikla mezinárodní koalice samozvaných úřadů pro bývalé homosexuály, kteří jsou v rozporu mezi svou sexualitou a náboženským vyznáním a vyhledávají pomoc se svými pocity viny a studu skrze sexuální reorientaci. Tyto konzervativní náboženské skupiny představily termín „ex-gay“, jež má definovat jedince, kteří změnili nebo se nacházejí v procesu změny své sexuální orientace z exkluzivní homosexuality na exkluzivní heterosexualitu v důsledku náboženské motivace.⁹⁹ Termín *ex-gay* vysvětluje ve své práci „*Inital Empirical and Clinical Findings Concerning the*

⁹³ DeLamater, John D., and Janet Shibley Hyde. "Essentialism vs. Social Constructionism in the Study of Human Sexuality." *The Journal of Sex Research* 35, no. 1 (1998): 10–18. <http://www.jstor.org/stable/3813161>.

⁹⁴ Kirby, Andrew. "Conversion therapy versus gay-affirmative therapy: Working with ego-dissonant gay clients." (2008).

⁹⁵ Harrison, N. (2000). Gay affirmative therapy: A critical analysis of the literature. *British Journal of Guidance & Counselling*, 28(1), 37-53.

⁹⁶ Ibid. Drescher, J. (2002)., Davison, G. (1991).

⁹⁷ Ibid. Kirby, Andrew. (2008)

⁹⁸ Haldeman, D. (1996). Spirituality and religion in the lives of lesbians and gay men. In R. Cabaj & T. Stein (Eds.), *Textbook of homosexuality and mental health* (pp. 881-896). Washington, DC: American Psychiatric Press.

Change Process for Ex-Gays“ anglický profesor psychologie se zájmy včetně sexuální orientace, Warren Throckmorton: „Pojem ex-gay referuje, jak osoby, jež jsou v procesu změny jejich sexuální orientace z důvodu jejich náboženské motivace, tak ty, jež si tímto procesem již prošli.“¹⁰⁰ Teoretické základy tzv. ex-gay duchovních úřadů a proudů konzervativních církví jsou založeny na interpretacích biblických skriptů, které vnímají homosexuální tendence a chování jako nemorální a hříšné.¹⁰¹ Opírají se z velké části o sociální konstruktivismus, využívají často nespécifikované léčebné metody, kombinují individuální a skupinové práce, spoléhají na modlitby, hrozby o věčném zatracení a odpovědnost k motivaci sebe vůle a limitaci *nemorálního* chování.¹⁰²

Ex-gay skupiny nejsou aktivistické skupiny, ale servisní organizace, nabízející náboženské poradenství těm, kteří jej vyhledávají. Existují již od 70. let jako nepolitické Křesťanské organizace, které se vyhýbaly pozornosti, než byly představeny široké veřejnosti reklamními kampaněmi.

Ex-gay duchovní úřady mají obrovskou symbolickou moc nad lidmi, kteří vyrostli pod vlivem „tradičních“ křesťanských ideálů a přesvědčení, zaměřenou na bezbranné homosexuály s již zvýšeným pocitem vnitřního studu, viny a nejistým sebepojetím. Ex-gay reklamní kampaně zpochybňují samotnou definici homosexuální identity a využívají ex-gay konverzní terapie jako důkaz, že homosexualita je proměnlivá. Jejich etiologie homosexuality na individuální úrovni socializuje muže, aby uctívali genderovou polaritu jako Boží vůli, brali ji jako přirozenou a aby se s ní identifikovali.¹⁰³ Ex-gay terapie a prevence v rámci sociální interakce mají odhalovat „performativní“ charakter genderu, a nesporný předpoklad, že homosexualita ve své podstatě není maskulinní, což dále odhaluje ideologii genderového hnutí.¹⁰⁴

Strategie ex-gay reklam spoléhá na dvou rámcích k upevnění její pozice k homosexualitě: *homosexualita jako volba* a *homosexualita jako okolnost*. Rámec *homosexuality jako volby* odmítá jakékoliiv potencionální biologické důvody k touhám po

¹⁰⁰ Pattison, E., & Pattison, M. (1980). 'Ex-gays': Religiously mediated change in homosexuals. *American Journal of Psychiatry*, 137, 1553-1562.

¹⁰¹ Kirby, Andrew. "Conversion therapy versus gay-affirmative therapy: Working with ego-dissonant gay clients." (2008).

¹⁰² Ritter, K., & O'Neill, C. (1989). Moving through loss: The spiritual journey of gay men and lesbian women. *Journal of Counseling Development*, 68, 9-14.

¹⁰³ Robinson, Christine M., and Sue E. Spivey. "The Politics of Masculinity and the Ex-Gay Movement." *Gender and Society* 21, no. 5 (2007): 650-75. <http://www.jstor.org/stable/27641004>.

¹⁰⁴ Connell, R. W (1992) A very straight gay: Masculinity, homosexual experience, and the dynamics of gender. *American Sociological Review* 57 (6): 735-51

lidech stejného pohlaví. Udržuje svou pozornost na sexuálních aktech, limitující definici homosexuality na výběr sexuálního partnera. Touhy, emoce a orientace jsou v tomto rámci kompletně nepřítomné. Homosexualita zde není integrovaná do osobnosti jedince, je jednoduše výsledkem volby partnera stejného pohlaví místo partnera opačného pohlaví. Tento rámec se řídí biblickou interpretací, jež deklaruje homosexuální sex za hřích.¹⁰⁵

Rámec *homosexualita jako okolnost* také odmítá jakékoliv biologické kořeny v homosexualitě, ale na rozdíl od předchozího rámce, bere v potaz jedincovy emoce a pocity touhy jako integrované v jeho sexuální identitě. Nicméně, tento rámec pojímá homosexualitu jako psychologickou vadu způsobenou traumatem v dětství či dysfunkcí rodiny.¹⁰⁶

Zatímco chápání okolnosti či stavu ve zdravotním či psychologickém smyslu by v normálním případě popíralo přítomnost volby, v tomto případě pro ex-gay a křesťanské *anti-gay* aktivisty existují rámce volby a okolnosti bezproblémově. Tyto dva rámce do sebe zapadají v tom smyslu, že účast v „homosexuálním životním stylu“ je pochopitelná, ale špatná volba jako mechanismus úniku před zbytkovou bolestí traumat z dětství. Tímto je homosexualita spojená s nevěrou, závislostí na drogách a alkoholu či násilnými výbuchy.¹⁰⁷ Jedna z ex-gay reklam tvrdí, že homosexualita je „viditelná reakce na zlomené srdce“.¹⁰⁸

Tyto rámce spočívají na Křesťanské Pravici a její kritice změn sociálních norem, ze kterých vyplynuly sexuální revoluce, feminismus a něco, čemu tito aktivisté říkají „zhroucení rodiny“. Toto křesťanské anti-gay, pro-rodinné hnutí využívá tyto rámce k vysvětlení homosexuality, ale bez ex-gay konverzních skupin, které nabízí alternativu homosexualitě, by nebyly tak užitečné. Skrze obhajobu sexuální konverze se tito aktivisté

¹⁰⁵Hunt, S. A., R. D. Benford and D. A. Snow. (1994). Identity Fields: Framing Processes and the Social Construction of Movement Identities. In H. Johnston and J. R. Gusfield (Eds.), *New Social Movements: From Ideology to Identity* (pp. 185-208). Philadelphia: Temple University Press.

¹⁰⁶ Tina Fetner PhD (2005) Ex-Gay Rhetoric and the Politics of Sexuality, *Journal of Homosexuality*, 50:1, 71-95, DOI: 10.1300/J082v50n01_04

¹⁰⁷ Satinover, J. (1996). *Homosexuality and the Politics of Truth*. Grand Rapids, MI: Baker Books.

¹⁰⁸Alliance for Traditional Marriage–Hawaii, American Family Association, Americans for Truth About Homosexuality, Center for Reclaiming America, Christian Family Network, Christian Coalition, Citizens for Community Values, Colorado for Family Values, Concerned Women for America, Coral Ridge Ministries, Family First, Liberty Counsel, National Legal Foundation, and Kerusso Ministries. (1998a). Toward Hope and Healing for Homosexuals. Newspaper advertisement, first of four in the “Truth in Love” series. Appeared in the *New York Times* on July 13, 1998.

mohli smířit s platformou „love the sinner, hate the sin“ (v překladu „Miluj hříšníka, nenávid' hřích“) spolu s jejich aktivismem proti občanským právům pro lesby a gaye.¹⁰⁹

3.1 Symbolika

Křesťanské anti-gay hnutí si nárokuje vlastnictví několika symbolů používaných ve svých reklamách: kostely, Bůh, rodina a Amerika. Tyto symboly se bezproblémově objevují skrz celé reklamní hnutí, které také tvrdí, že je na straně svobody slova, pravdy a lásky. Také se odvolává na rasistickou obraznost a jazyk, aby naznačilo, že boj o práva LGBTQAI+ osob rozděluje rasisty od ne rasistických lidí. Každý z těchto symbolů byl znovu získaný Koalicí pro Lidská Práva v jejich reakčních reklamách, které hájí principy rovnoměrných práv pro LGBTQ+ osoby.

Hlavním konceptem, který reklamy zpochybňují, je význam homosexuality. Při nakládání s tímto problémem, využívají symboliky boha a křesťanství k podpoře své pozice, čímž naznačují, že všichni lidé křesťanské víry sdílejí jejich anti-gay názory.¹¹⁰ Využitím výrazů jako Bůh, Křesťanství a pravda, naznačují, že existuje rozsáhlá dohoda mezi křesťany o biblických zákazech homosexuality, ač takový souhlas neexistuje. Dále se ve velké míře využívá symbolu rodiny. Hnutí sponzorující ex-gay reklamy se nazývá pro-rodinným a snaží se nárokovat si vlastnictví definice rodiny podle modelu nukleární rodiny heterosexuálního manželského páru a jejich biologickými či adoptovanými dětmi. Svobodné rodičovství, či společné bydlení nemanželských párů, rozvody či nové sňatky, stejně tak homosexualita a bisexualita jsou považovány za narušení vhodné struktury rodiny.¹¹¹

Ex-gay reklamy nejvíce využívají symbolismus rodiny reklamě v „Toward a New Hope for Healing“, ve které je vztah rodiče a dítěte definován jako kvalitní vztah pouze když není tolerována homosexualita. Tato reklama ukazuje dítě sfoukávající svíčky na svém narozeninovém dortu. Text reklamy je sepsán hlasem rodičů nyní již dospělého dítěte, a vypráví příběh chlapcovy cesty k homosexuálnímu stylu života skrze proces ex-gay konverze.¹¹² Skrze tuto reklamu a plno dalších, je odkazována „Pravda“, jejímž významem je jednotný výrok proti homosexualitě jako Božímu slovu.

¹⁰⁹ Ibid. Tina Fetner PhD (2005)

¹¹⁰ Alliance for Traditional Marriage et al., 1998b

¹¹¹ Tina Fetner PhD (2005) Ex-Gay Rhetoric and the Politics of Sexuality, *Journal of Homosexuality*, 50:1, 71-95, DOI: 10.1300/J082v50n01_04

¹¹² Ibid. Alliance for Marriage

3.2 Exodus International

V roce 1976 byla založena největší křesťanská organizace propagující ideu konverzní terapie, Exodus International. Tato organizace propojovala duchovní úřady napříč Spojenými státy a Kanadou, a zároveň se začal používat termín „*ex-gay*“ ve spojení s Exodem a dalšími organizacemi¹¹³ jako Courage International¹¹⁴, či Národní Asociace pro Výzkum A Terapii Homosexuality (NARTH). V roce 2013 přiznalo několik členů Exodus International nedostatek efektivity konverzních terapií, načež přestala organizace podporovat její praktikování a byla rozpuštěna. Ve spojení s ukončením Exodu, napsalo devět bývalých členů organizace otevřený dopis omlouvající se za své činy. V dopise přiznávají, že „konverzní terapie zdůrazňuje internalizovanou homofobii, úzkosti, sebe vinu a deprese. Vede k sebenávisti a způsobuje emocionální a psychologické škody v případě že nenastane změna... Nyní jsme sjednoceni v přesvědčení, že konverzní terapie není ‚terapie‘, ale namísto toho je jak neúčinná, tak škodlivá.“ Spoluzakladatel organizace Exodus International Michael Bussee se omluvil za svou práci ve hnutí během let 1976 až 1979 s větou: „Jediné, co teď můžeme říct je, že toto poškozování musí skončit.“¹¹⁵

3.3 NARTH

Národní Asociace pro Výzkum A Terapii Homosexuality neboli N.A.R.T.H. je kontroverzní organizace, která propaguje názor, že přitažlivost ke stejnému pohlaví může být změněna či eliminována skrz terapii a poradenství. Tato organizace byla založena v roce 1992, Josephem Nicolsim, Charlesem Socaridesem a Benjaminem Kaufmanem. Právě psycholog Joseph Nicolsi v roce 1992 napsal práci „Reparativní terapie mužské homosexuality“, ve které popisuje svou reparativní teorii, která má být založena teorií objektových vztahů, a empirických studiích genderové identity. Nicolsiho terapie měla za hlavní účel rozpoznání rodinné dynamiky, která měla vést k pacientově homosexualitě.

¹¹³ Throckmorton, Warren, and M. A. Yarhouse. "Sexual identity therapy: Practice framework for managing sexual identity conflicts." (2006)

¹¹⁴ Courage International je stále existující ex-gay organizace založená v roce 1980.

¹¹⁵ Kantor, Martin. *Why a Gay Person Can't Be Made Un-Gay: The Truth About Reparative Therapies*. Kindle ed., Praeger, 2015.

Joseph Nicolsi věřil, že homosexualita je porucha, která může být vyléčena díky reparativní či konverzní terapii.

Organizace N.A.R.T.H. byla podle Kaufmana vytvořena jako odpověď na hrozby o odebrání práv pacientů si vybrat terapii za účelem eliminování veškeré přitažlivosti k osobám stejného pohlaví.¹¹⁶ Organizace byla široce kritizována za zaměstnávání nelicencovaných poradců. Psychiatr Martin Kantor ve své práci vysvětluje, že terapeuti zaměstnaní touto organizací nahrazují výcvik svou vírou a náboženstvím. Spojení s organizací N.A.R.T.H. údajně mělo prokazovat jejich profesionalitu. Kantor také píše o důležitosti terapeutových zkušeností v oboru psychoterapie se slovy: „Silně věřím, že intenzivní výcvik je nezbytný před převzetím odpovědnosti za práci s pacienty, homosexuálními či heterosexuálními, kteří jsou nějakým způsobem emočně utrápeni.“¹¹⁷ To naznačuje, že reparativní terapeutové, s výcvikem nahrazeným vírou, mohou způsobit více škody než užítu těm lidem, kteří se rozhodnou podstoupit “léčbu“ sexuální orientace.

Organizace N.A.R.T.H. stále existuje, ale od roku 2014 operuje pod názvem Alliance for Therapeutic Choice and Scientific Integrity (Aliance pro Terapeutickou Volbu a Vědeckou Integritu), neboli ATCSI. I přes pokračující praxi, není tato organizace uznávána žádnou velkou profesní asociací ve Spojených státech.

4. Konverzní terapie z pohledu odborníků

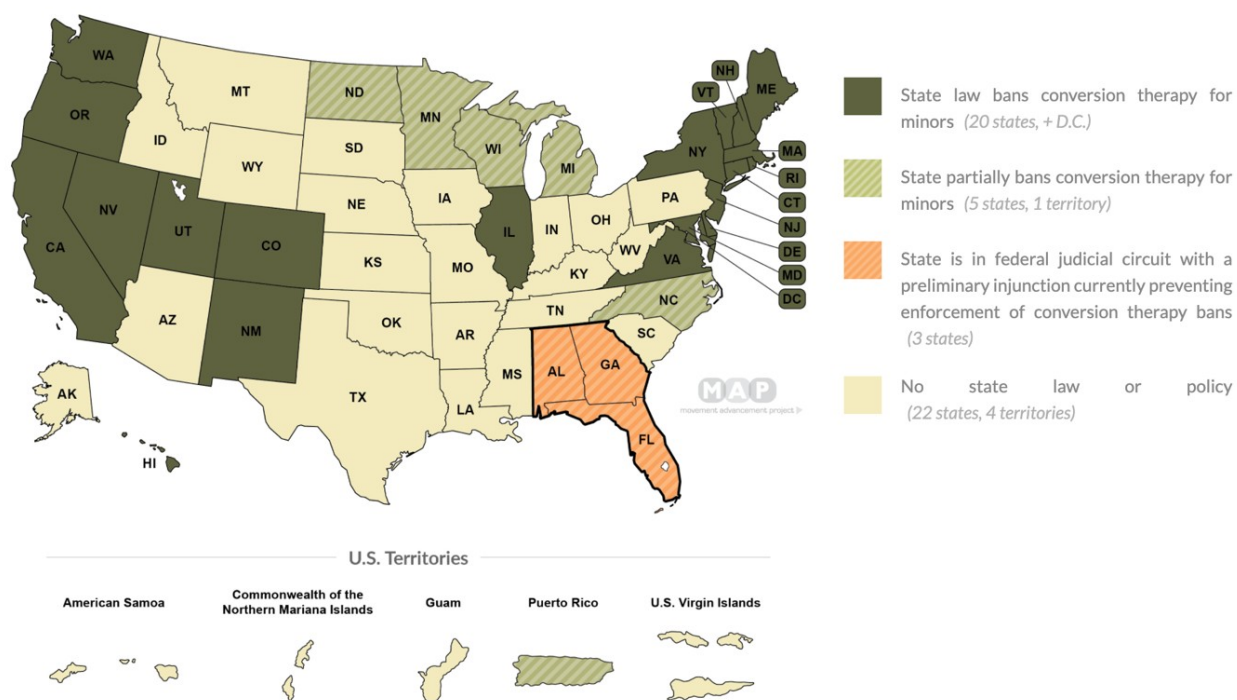
Přístupy ke konverzní terapii z pohledu profesionálů a organizací zabývající se psychickým zdravím, jsou převážně záporné. Americká psychiatrická asociace například identifikovala reorientační terapie jako potenciálně škodlivé, neetické a postrádající vědecké důkazy¹¹⁸. I přes řadu obdobných názorů hlavních zdravotních asociací, praktikování konverzních terapií ve Spojených státech Amerických stále pokračuje. Po odebrání homosexuality z DSM-III se kritika konverzních terapií začala šířit po Spojených státech a Evropě. Ian Moss ve své práci uvádí: „Nejvíce znepokojující na reparativních terapiích je to, že spoustu let existují trvalé zprávy, o nezletilých nucených k terapiím

¹¹⁶ Kaufman, Benjamin. Why NARTH: the American Psychiatric Association's destructive and blind pursuit of political correctness. *Regent University law review* [online]. Regent University, 2002, 14(2), 423 [cit. 2023-07-16]. ISSN 1056-3962.

¹¹⁷ Kantor, Martin. *Why a Gay Person Can't Be Made Un-Gay: The Truth About Reparative Therapies*. Kindle ed., Praeger, 2015.

¹¹⁸ American Psychiatric Association, (2018) *Position Statement on Conversion Therapy and LGBTQ Patients*, <https://www.psychiatry.org/getattachment/3d23f2f4-1497-4537-b4de-fe32fe8761bf/Position-Conversion-Therapy.pdf>

svými rodiči. Je známo, že poskytovatelé reparativních terapií, kteří označují homosexualitu za léčebnou poruchu, rodičům často poskytují zavádějící informace o škodlivosti a nebezpečích těchto terapií, stejně tak o pravděpodobnosti úspěchu.“¹¹⁹ Následkem kritiky zakázal v srpnu 2013 první stát v Americe, New Jersey, konverzní terapii pro nezletilé mladší osmnácti let. O deset dní později následoval stát Kalifornie s vlastním zákazem, což Moss popisuje jako vzor, který by měl následovat dalšími státy za cílem chránit nezletilé před terapiemi o jejichž rizicích nejsou jejich rodiče dostatečně obeznámeni.¹²⁰

Obrázek 2. ukazuje stav legislativ v ohledu na zákazy konverzní terapie ve Spojených státech amerických a jejich teritoriích. Tmavě zelené státy vyznačují oblasti, kde jsou konverzní terapie pro nezletilé jedince zakázány celostátně. Těchto států je celkem 20 spolu s Washingtonem D.C. Zeleně proužkované vyznačené státy ukazují území, kde je konverzní terapie pro nezletilé zakázána pouze částečně. To může znamenat zákaz platný pouze v části státu, či ve městě. Těchto států je pět, spolu s jedním teritoriem. Oranžově pruhované části označují státy, jež jsou v současné době ve federálním procesu s předběžným soudním opatřením, které v současné době brání prosazování zákazů konverzní terapie.

¹¹⁹ Moss, Ian. "Ending Reparative Therapy in Minors: An Appropriate Legislative Response." *Family Court Review*, vol. 52, no. 2, Apr. 2014, pp. 316-329.

¹²⁰ Moss, Ian. "Ending Reparative Therapy in Minors: An Appropriate Legislative Response." *Family Court Review*, vol. 52, no. 2, Apr. 2014, pp. 316-329.

8. dubna 2015 žádala administrativa Baracka Obamy konec konverzních terapií snažících se o změnu sexuální orientace či genderové identity osob. Bílý dům vydal prohlášení, vyjadřující podporu úsilí o ukončení používání konverzní terapie na nezletilých. Toto prohlášení bylo vydáno v době, kdy státy Kalifornie, New Jersey, Oregon, Illinois, Vermont a Washington D.C. zakázali tyto terapie licencovaným profesionálům na nezletilých. Rovněž byly takovéto zákony představeny v dalších 17 dalších státech.¹²¹

4.1 Porovnání legislativ Kalifornie a Utahu

Zákon o Snaze změny sexuální orientace v Kalifornii se stal modelem pro další státy k následování přijetí vlastních zákonů o změně sexuální orientace. Obecně platí, že zákony zakazují licencovaným, či jinak regulovaným zdravotním profesionálům provádět konverzní terapii na nezletilých osobách. Konverzní terapii navíc nedefinují jen jako snahu změnit pouze sexuální orientaci, ale také genderovou identitu nebo genderové vyjádření. Zákazy se nevztahují na terapeutické snahy vytvořené k asistenci osobám, jež si procházejí změnou pohlaví; podobně také nezahrnují terapii podporující osoby, jež se snaží lépe porozumět své genderové identitě, nebo si chtějí vytvořit obranné mechanismy, dokud je intervence neutrální a nesnaží se změnit identitu.¹²²

Zákony ale nejsou identické, existují mezi nimi důležité rozdíly. Například ve státech Maryland a Rhode Island zákon zakazuje využití státních prostředků za účelem poskytování konverzní terapie.¹²³ Jelikož se zákon ale vztahuje pouze na nezletilé osoby, tyto zákony zajišťují, že dospělí jedinci vyhledávající konverzní terapii za ni budou muset platit ze svých financí. Tato strukturální bariéra omezuje možnost poskytovatelů služby nabízet, pokud nejsou připraveni je poskytovat zdarma těm, kteří by si je jinak nemohli dovolit. Státy Nevada, New Hampshire a Washington vytvořily explicitní výřezy pro náboženské a spirituální poradce, kteří poskytují služby konverzní terapie, a stanovily, že regulace se na jejich aktivity nevztahují.¹²⁴ Rozdíly mezi státy zvyrazňují přítomnou

¹²¹ Drescher, Jack, Alan Schwartz, Flávio Casoy, Christopher A. McIntosh, Brian Hurley, Kenneth Ashley, Mary Barber, et al. "The Growing Regulation of Conversion Therapy." *Journal of Medical Regulation* 102, no. 2 (2016): 7–12. <https://doi.org/10.30770/2572-1852-102.2.7>.

¹²² David Friedman, *The Right to Stay Gay: SB 1172 and SOCE*, vol 25 *Stanford Law & Policy Review* 193 (2014).

¹²³ MD. CODE ANN., HEALTH Occ. § 1-212.1(d)(2) (West 2018); 23 R.I. GEN. LAWS ANN. § 23-94-4 (West 2017).

¹²⁴ NEV. S.B. 201, 79th Sess. (Nev. 2017)

dynamiku, stejně jako způsob, jakým se dynamika ve státech liší. V některých státech existuje jasná touha po eliminování konverzní terapie, pokud je to rozumně možné, dokonce i u dospělých osob. V jiných státech stanovili zákonodárci rozhodnutí, že omezení konverzní terapie operující v rámci náboženského poradenství je nepřijatelné. Zatímco všechny státy sdílely cíl ochránit nezletilé před škodlivými následky konverzní terapie, státní zákonodárci dávali pozor na své unikátní obavy týkající se potenciálních úniků, rozšířeného odmítnutí vykonávání praxe a ochrany před možnými soudními spory na základě Prvního Dodatku.¹²⁵

4.2 Legislativa o konverzní terapii v Kalifornii

V roce 2012 vešel v Kalifornii v platnost zákon *SB-1172 Sexual orientation change efforts*, jež zakazuje provozování konverzní terapie na nezletilých.¹²⁶ V samotném zákonu je velmi jasně uvedeno, co motivovalo legislativu, stejně jako co tento zákon koná a co ne. Zákon má dvě sekce, v první sekci je rozebrán dlouhý seznam nálezů odborníků a druhá sekce obsahuje podstatná ustanovení. Nálezy v první sekci se převážně skládají z prohlášení vybraných organizací v oblasti psychického zdraví. Tato prohlášení odrážejí obavy ohledně účinnosti SOCE a potenciálních vedlejších účinků. Někteří také hovoří o obzvláště závažných zdravotních rizicích spojených s praktikováním SOCE na nezletilých, kteří jsou vůči potenciálním účinkům nízkého sebevědomí, deprese a sebestigmatizace více náchylní.¹²⁷

Druhý oddíl přidává tři nové sekce do Kalifornského kodexu pro podnikání a profese. První nová sekce obsahuje několik definic. Sekce 865 (a) definuje „poskytovatele duševního zdraví“ jako jakéhokoli psychiatra, psychologa, školního psychologa, terapeuta, klinického sociálního pracovníka či klinického poradce. Sekce 865 (b) definuje „Snahy o změnu sexuální orientace“ jako „jakékoliv praktiky poskytovatelů duševního zdraví, které se snaží změnit sexuální orientaci jednotlivce“. A sekce 865 (b)(2) ujasňuje, že tato definice SOCE nezahrnuje psychoterapie, které (A) poskytují přijetí, podporu a

¹²⁵ Tiffany C. Graham, "Conversion Therapy: A Brief Reflection on the History of the Practice and Contemporary Regulatory Efforts," *Creighton Law Review* 52, no. 4 (2019): 419-426

¹²⁶ Senate Bill 1172 Sexual Orientation Change Efforts

¹²⁷ David Friedman, *The Right to Stay Gay: SB 1172 and SOCE*, vol 25 *Stanford Law & Policy Review* 193 (2014).

porozumění klientům, nebo usnadnění jejich vypořádávání se se situací, sociální podporu a prozkoumání a rozvoj identity, včetně intervencí neutrálních vůči sexuální orientaci k prevenci nebo řešení nezákonného chování nebo nebezpečných sexuálních praktik a (B) nevyhledávají změnu sexuální orientace.¹²⁸

Další dvě nové sekce, Sekce 865.1 a 865.2 zakazují SOCE. Sekce 865.1 stanovuje, že „za žádných okolností se nesmí poskytovatel duševního zdraví zapojovat do Snahy o změnu sexuální orientace s nezletilým jedincem mladším osmnácti let. Sekce 865.2 stanoví trest za porušení zákazu: jakýkoliv „pokus“ o změnu sexuální orientace na nezletilém jedinci „bude považován za neprofesionální chování a podrobí poskytovatele duševního zdraví disciplinárnímu řízení udělené licencovaným subjektem pro tohoto poskytovatele“.¹²⁹

Během několika dní po přijetí zákona, několik skupin osob zažádalo o předběžná opatření, které by zabránilo plánované implementaci zákona SB 1172 1. ledna 2013. Jedna žaloba byla podána jménem dvou SOCE terapeutů a jednoho aspirujícího SOCE terapeuta. Druhá žaloba byla podána jménem několika různých žalujících stran.¹³⁰ Jedněmi z těchto žalobců byli dva rodiče, kteří usilovali o to, aby jejich děti změnu sexuální orientace podstoupily. Dva nezletilí, kteří chtěli konverzní terapii podstoupit, několik SOCE terapeutů a dvě organizace *National Association for Research and Therapy of Homosexuals (NARTH)* a *American Association of Christian Counselors*. SOCE terapeuti argumentovali, že zákon narušuje s jejich právo volného projevu, s argumentem, že „psychoterapie je soubor konverzací a vztah mezi pacientem a psychoterapeutem je založen na mluveném projevu.“¹³¹ Nezletilí jedinci podobně argumentovali, že zákon SB 1172 narušuje jejich práva Prvního dodatku, a omezuje jejich přístup k informacím. Rodiče se zastávali názoru, že zákon protiústavně zasahuje do jejich práv „vybrat si pro své děti konkrétní terapii duševního zdraví.“¹³²

Proti oběma rozsudkům bylo podáno odvolání. V srpnu 2013 se soudní panel jednomyslně postavil na stranu státu Kalifornie a odmítl předběžnou úlevu. S ohledem na

¹²⁸ Ibid. Senate Bill 1172

¹²⁹ David Friedman, *The Right to Stay Gay: SB 1172 and SOCE*, vol 25 *Stanford Law & Policy Review* 193 (2014).

¹³⁰ *Complaint for Injunctive & Declaratory Relief at 2-3, Pickup v. Brown*, 740 F.3d 1208 (9th Cir. 2014) (Nos. 12-17681, 13-15023), 2012 WL 4762008.

¹³¹ *Pickup v. Brown*, No. 2:12-CV-02497-KJM-EFB, 2012 WL 6021465, at *7 (E.D. Cal. Dec. 4, 2012), *aff'd*, 740 F.3d 1208; *Welch v. Brown*, 907 F. Supp. 2d 1102, 1109 (E.D. Cal. 2012), *rev'd*, 740 F.3d 1208 (9th Cir. 2013).

¹³² Ibid.

nárok Prvního dodatku soud rozhodl, že „Senátový zákon SB 1172 pouze zakazuje formu léčby nezletilých, nebrání ale licencovaným terapeutům, aby diskutovali o výhodách a nevýhodách SOCE se svými pacienty.“¹³³

Mnozí odborníci považují tento zákon za pozitivní vývoj, jež může chránit bezbrannou mládež před potencionálně škodlivými účinky Snahy o změnu sexuální orientace. Členové komunity zabývající se psychickým zdravím podporují symbolický význam těchto zákazů, protože podporuje myšlenku, že „stejnopohlavní orientace není duševní poruchou.“¹³⁴

Jiné skupiny vidí důsledky zákona zcela jinak. Kromě konkrétních právních nároků, odpůrci zákonu SB 1172, a odpůrci zákazů Snahy o změnu sexuální orientace stále tvrdí, že tato opatření porušují základní zájmy svobody. I přes obtížnost zobecnění, tato námitka obvykle není formulována výhradně náboženskými okolnostmi. Důvodem je nejspíše to, že náboženské tvrzení nemá velkou váhu, pokud neexistuje argument, že homosexualita je volba (bez čeho by Snahy o změnu sexuální orientace neměly smysl).¹³⁵

4.3 Legislativa o konverzní terapii v Utahu

V roce 2019 byl ve státě Utah představen návrh zákona, upravující a přijímající ustanovení týkající se konverzní terapie pro nezletilé. Tento zákon zakazuje určitým terapeutům a pracovníkům v oblasti duševního zdraví poskytovat konverzní terapie nezletilým jedincům. Zákon definuje poskytovatele duševního zdraví jako lékaře specializující se na praktiku psychiatrie, psychology, licencované manželské či rodinné terapeuty, vzdělávací psychology, licencované sociální pracovníky či registrované klinické poradce. Také omezuje uplatňování zákazu tak, že v případě porušení zákazu dochází k neprofesionálnímu jednání.

Zákon *H.B. 399 Prohibition Of The Practice Of Conversion Therapy Upon Minors* je rozdělen do dvou sekcí.¹³⁶ V první sekci 58–60–110 zákon definuje a vymezuje (1) „neprofesionální chování“ jako používání služeb jakéhokoliv licencovaného jednotlivce,

¹³³ Ibid.

¹³⁴ The Lies and Dangers of Efforts to Change Sexual Orientation or Gender Identity, HUM. RTS. CAMPAIGN, <http://www.hrc.org/resources/entry/the-lies-and-dangers-of-reparative-therapy> (quoting this and a number of similar statements that have been made by mental health professional organizations)

¹³⁵ Family Watch Int'l, *Laws Banning Sexual Orientation Change Therapy Are Harmful And Violate Human Rights* 2 (2013)

¹³⁶ House Bill 399 Prohibition Of The Practice Of Conversion Therapy Upon Minors

kteře nejsou, jakkoliv v souladu s obecně uznávanými postupy, standardy nebo etikou profese v jíž má jednotlivec licenci, či se zákony státu. Dále pod termín „neprofesionální chování“ dle zákona spadá neschopnost zamezit praktikovanému užívání těchto činů či praktik, (a) v oblasti v jíž je jednotlivec způsobilý na základě vzdělání, školení a zkušeností v rámci vzdělání, školení a zkušeností. (b) Neschopnost zamezit praktikování těchto činů, které spadají do použitelného rozsahu právních předpisů o praxi zmíněné v tomto zákoně. Do definice také spadá prozrazení či odmítnutí sdělit jakékoliv důvěrné sdělení podle oddílu 58–60–114 či 58–60–509 o Důvěrnosti.¹³⁷

Druhá sekce zákona, 58–60–118 v prvním odstavci stanovuje „Konverzní terapii“ jako praktiky stojící si za tím, že terapie bude mít za následek kompletní a trvalé navrácení klientovy či pacientovy sexuality. Terapie tvrdí, že změna sexuality je nutná, a vystavuje léčbou pacienta fyzickému nepohodlí skrze averzní péči, jenž způsobuje nevolnost, zvracení, jiné nepříjemné fyzické pocity, a v krajních případech terapie aplikuje elektrické šoky či jinou elektrickou terapii, včetně elektrokonvulzivní terapie nebo trans kraniální stimulaci magnetem.

Sekce 58–60–118 také ujasňuje co pod pojem „Konverzní terapie“ nespadá. Jedná se o léčbu, jež je neutrální a respektující pacientovu sexuální orientaci a genderovou identitu, poskytuje podporu, pochopení a asistenci pacientovi či klientovi, jež prochází změnou pohlaví. Definice také nezahrnuje praxi či léčbu, která umožňuje pacientovi možnost rozhodnout se o své sebe identifikaci, podporuje pacientův rozvoj sebe přijetí a identity.

V druhém odstavci druhé sekce je vyhraněno, že terapeut oblasti psychického zdraví nesmí nezletilému pacientovi poskytovat konverzní terapii, s výjimkou duchovního nebo náboženského poradce, který působí v pastorační či náboženské kapacitě, a nikoliv jako terapeut. Výjimkou jsou také rodiče či prarodiče nezletilého jedince, kteří jsou také terapeuti v oblasti psychického zdraví.

Původní návrh zákona neprošel zákonodárným sborem Utahu v roce 2019. Překvapením byly nízké reakce Církve *Church of Jesus Christ of Latterday Saints* (dále církev LDS)¹³⁸, která zákon ani nepodporovala, ale ani se mu technicky nebránila. Původní verze tedy neprošla z důvodů úpravy návrhu dramatickým zúžením popisu konverzní terapie. Reprezentanty blokující zákon znepokojovaly ohlasy terapeutů praktikující

¹³⁷ House Bill 399 Prohibition Of The Practice Of Conversion Therapy Upon Minors

¹³⁸ Ibid.

konverzní terapii, jež se zastávali názoru, že jim zákon bude znemožňovat pomoci pacientům.

Autor Jacob M. Victor ve své práci navrhuje alternativní přístup k zákonům. Navrhovaný přístup by zahrnoval vytvoření, nebo využití stávajících omezení terapeutů od klamavých tvrzení v reklamě nebo od slibů či praktik, které odporují chápání toho, čeho je psychoterapie schopna. Victor uzavírá práci slovy: „Vzhledem k tomu, že instituce zabývající se duševním zdravím dospěla k tomu, že SOCE je při změně sexuální orientace neúčinná, homosexualita není něco, co lze "vyléčit", aby potenciálně spadala do oblasti působnosti tohoto typu ochrany proti klamání. Ačkoli by regulace SOCE v rámci takového režimu byla pomalejší a složitější, tento přístup by s sebou nesl daleko ústavní a politicko-strategické obavy, což z něj činí kom do budoucna.“¹³⁹

Závěr

Předkládaná bakalářská práce měla za cíl odpovědět na otázku „Jakým způsobem se vyvíjela konverzní terapie ve 21. století ve Spojených státech, a jakým způsobem funguje legislativa omezující tuto praxi ve státech Kalifornie a Utah?“ Zároveň bylo cílem zjistit, za jakých podmínek ke změnám v legislativách došlo.

Tato práce pohlíží na historii psychoanalytických teorií homosexuality a terapie navržené pro změnu homosexuální orientace na heterosexuální. Konverzní terapie, pokoušející se o změnu sexuální orientace již nemůže být považována za efektivní, vzhledem k faktu, že homosexualita již není považována za chorobu, tudíž nemůže být vyléčena. Stále ale existují lidé, kteří věří v efektivitu konverzních terapií a propagují změny sexuální orientace. Ve Spojených státech i v dnešní době funguje nespočet organizací, jež konverzní terapie provozují a nabízejí, nicméně některé ze států již tyto praktiky pro osoby mladší osmnácti let zakazují z důvodu, že mnoho nezletilých bylo k této formě terapie dotlačeno rodiči.

V první kapitole práce vysvětluje samotný koncept konverzní terapie, spolu s metodami využívanými pro změnu sexuální orientace, zatímco ve druhé se pozornost

¹³⁹ Jacob M. Victor (2014) Regulating Sexual Orientation Change Efforts: The California Approach, Its Limitations, and Potential Alternatives

přesouvá na historické a teoretické pozadí konverzní terapie, počínajíc teoriemi Sigmunda Freuda, psychoanalytika Irvinga Biebera či Alfreda Kinseho. Samotná teorie konverzní terapie pramení z teorie sociálního konstruktivismu, který přímo podporuje hlavní myšlenky, na kterých jsou tyto terapie postaveny. Sociální konstruktivismus zastává smýšlení, že sexualitu si lze vybrat a změnit. Kontrastem, teorie esencialismu podporuje tzv. Gay afirmativní terapii, která funguje na bázi sebedůvěry a nepokouší se sexualitu jedince měnit. Gay afirmativní terapeuti tvrdí, že cílem není změna jednotlivce, ale změna kultury. Argumentují, že pokud by neexistovala diskriminace proti homosexuálům, nebylo by gay afirmativní psychoterapie potřeba.¹⁴⁰ Konverzní terapie stojí za názorem, že brání právo lidí, nespokojených se svou sexualitou na možnost léčby, které respektují jejich hodnoty a náboženské přesvědčení týkající se chování osob stejného pohlaví. Navzdory tvrzení pramenících ze zastaralých studií, jsou důkazy o efektivitě konverzní terapie méně než dostačující.

Andrew Kirby ve své práci teoretizuje, že nestranný postoj k problému sexuální reorientace riskuje podcenění potenciálních hrozeb pro osoby, jež si terapiemi projdou. Kirby jako potenciální řešení vidí vybudování vzájemně respektujících vztahů mezi lidmi, kteří zastávají opačné názory na morální rovině vůči sexualitě a konzervativním náboženstvím. Toto řešení by vyžadovalo spolupráci mezi terapeuty a duchovními úřady tak, aby se psychologické vzdělání rozšířilo od jedinců na úroveň širší společnosti.¹⁴¹

V poslední řadě práce pohlíží práce na zákony zakazující praktikování konverzní terapie platné ve státech Kalifornie a Utah. Ač jsou zákony zakazující praktikování konverzní terapie krokem vpřed, je očividné, že s sebou nesou nové potíže z legálního hlediska. Zákony sice zakazují praktikování terapií certifikovaným a vyučeným profesionálům, to ale nezastavuje určité organizace v obcházení nařízení a schovávání se za náboženská přesvědčení.

¹⁴⁰ Kirby, Andrew. "Conversion therapy versus gay-affirmative therapy: Working with ego-dissonant gay clients." (2008).

¹⁴¹ Ibid. Kirby (2008)

Summary

The present bachelor's thesis aimed to answer the question "How has conversion therapy evolved in the 21st century in the United States, and how does legislation restrict the practice work in the states of California and Utah?" It also aimed to identify the conditions under which changes in legislation have occurred.

This paper looks at the history of psychoanalytic theories of homosexuality and the therapies designed to change homosexual orientation to heterosexual orientation. Conversion therapy attempting to change sexual orientation can no longer be considered effective, due to the fact that homosexuality is no longer considered a disease, thus cannot be cured. However, there are still people who believe in the effectiveness of conversion therapy and promote sexual orientation change. In the United States today, there are still countless organizations that practice and offer conversion therapy, but some states have already banned the practice for those under the age of 18 because many minors have been pressured into this form of therapy by their parents.

The first chapter of this thesis explains the concept of conversion therapy itself, along with the methods used for sexual reorientation, while the second shifts the focus to the historical and theoretical background of conversion therapy, beginning with the theories of Sigmund Freud, psychoanalyst Irving Bieber, and Alfred Kinsey. The theory of conversion therapy itself stems from the theory of Social Constructivism, which directly supports the main ideas on which these therapies are based. Social constructivism holds that sexuality can be chosen and changed. In contrast, Essentialism theory supports so-called Gay Affirmative Therapy, which operates on the basis of self-acceptance and does not attempt to change an individual's sexuality. Gay affirmative therapists argue that the goal is not to change the individual, but to change the culture. They argue that if there were no discrimination against homosexuals, there would be no need for gay affirmative psychotherapy.¹⁴² Conversion therapy stands for the notion that it defends the right of

¹⁴² Kirby, Andrew. "Conversion therapy versus gay-affirmative therapy: Working with ego-dissonant gay

people unhappy with their sexuality to have treatment options that respect their values and religious beliefs regarding same-sex behavior. Despite claims stemming from outdated studies, the evidence for the effectiveness of conversion therapy is less than sufficient.

Andrew Kirby theorizes in his work, that an impartial stance to the problem of sexual reorientation risks underestimating of the potential threats to people who undergo conversion therapy. Kirby views building of mutually respectful relationships between people who hold opposing moral views on sexuality and conservative religion as potential solution. This would require cooperation between therapists and religious ministries that would result into extension of psychological education from individuals to the level of wider society.¹⁴³

Lastly, the thesis discusses legislations forbidding the practice of conversion therapy in the states of California and Utah. Although the laws banning the practice of conversion therapy are a step forward, it is clear, that they bring new difficulties from a legal point of view. While the laws prohibit the practice of conversion therapy by certified and trained professionals, it doesn't prevent certain organizations from getting around regulations and hiding behind religious beliefs.

clients.” (2008).

¹⁴³ Ibid. Kirby (2008)

5. Použitá literatura

Primární zdroje

American Psychiatric Association. (1952). Anxiety disorders. In *Diagnostic and statistical manual of mental disorders* (1st ed.).

American Psychiatric Association. (2000). *COPP Position statement on therapies focused on attempts to change sexual orientation (reparative or conversion therapies)*.

American Psychological Association (2021) APA resolution on sexual orientation change efforts, získáno z <https://www.apadivisions.org/division-44/publications/newsletters/division/2021/04/gender-change-resolution>

House Bill 399 Prohibition of The Practice of Conversion Therapy Upon Minors (2019)

International Human Rights Response, 18 ANN. SURVEY OF INT'L. & COMP. L. 45, 45–46 (2012).

MD. CODE ANN., HEALTH Occ. § 1-212.1(d)(2) (West 2018); 23 R.I. GEN. LAWS ANN. § 23-94-4 (West 2017).

NEV. S.B. 201, 79th Sess. (Nev. 2017)

Senate Bill 1172 Sexual Orientation Change Efforts (2012)

Literatura

"Developments in the Law: Sexual Orientation & Gender Identity." *Harvard Law Review* 127, no. 6 (2014): 1680-814. Accessed May 30, 2021. <http://www.jstor.org/stable/23741987>.

A symposium: Should homosexuality be in the APA nomenclature? *Am. J. Psychiatr.* 1973, 130, 1207–1216.

Abelove, H. (1986). Freud, male homosexuality, and the Americans. In H. Abelove, M. Barale & D. Halperin (Eds.), *The lesbian and gay studies reader* (pp. 381-393). New

York: Routledge.

Alexa Miseses, *Gender Inequality and Corrective Rape of Women Who Have Sex with Women*, GMHC TREATMENT ISSUES, Dec. 2009, at 1, 1.

Alliance for Traditional Marriage–Hawaii, American Family Association, Americans for Truth About Homosexuality, Center for Reclaiming America, Christian Family Network, Christian Coalition, Citizens for Community Values, Colorado for Family Values, Concerned Women for America, Coral Ridge Ministries, Family First, Liberty Counsel, National Legal Foundation, and Kerusso Ministries. (1998). Toward Hope and Healing for Homosexuals. Newspaper advertisement, first of four in the “Truth in Love” series. Appeared in the *New York Times* on July 13, 1998.

Anderson-Barnes, C. (1990). *Effects of a Christian treatment program for changing ego-dystonic homosexual orientation*. Unpublished masters dissertation, Biola University, California.

Anderson, T. (2001). Sigmund Freud's life and work. *The Annual of Psychoanalysis*, 29, 9-34.

Annesa Flentje, Nicholas C. Heck & Bryan N. Cochran (2014) Experiences of Ex-Ex-Gay Individuals in Sexual Reorientation Therapy: Reasons for Seeking Treatment, Perceived Helpfulness and Harmfulness of Treatment, and Post-Treatment Identification, *Journal of Homosexuality*, 61:9, 1242-1268, DOI: 10.1080/00918369.2014.926763

Austin, David W., Paul E. Johnson, and Mark E. Wojcik. "Sexual Orientation and Gender Identity." *The International Lawyer* 44, no. 1 (2010): 547-61. Accessed May 30, 2021. <http://www.jstor.org/stable/40708265>.

Bayer, R. *Homosexuality and American Psychiatry: The Politics of Diagnosis*; Basic Books: New York, NY, USA, 1981.

Beckstead, A. L. (2003). Understanding the self-reports of reparative therapy “successes.” *Archives of Sexual Behavior*, 32, 421–423.

Bowman, S. (2003). A call to action in lesbian, gay and bisexual theory building and research. *The Counseling Psychologist*, 31(1), 63-69.

Caitlin Ryan, Russell B. Toomey, Rafael M. Diaz & Stephen T. Russell (2020) Parent-Initiated Sexual Orientation Change Efforts with LGBT Adolescents: Implications for Young Adult Mental Health and Adjustment, *Journal of Homosexuality*, 67:2, 159-173, DOI: 10.1080/00918369.2018.1538407

CJ Deluzio Chasin, *Making Sense in and of the Asexual Community: Navigating Relationships and Identities in a Context of Resistance*, 25 J. OF COMMUNITY & APPLIED SOC. PSYCHOL. 167, 170 (2015).

Clare McGlynn, *Rape as 'Torture'? Catharine MacKinnon and Questions of*

Complaint for Injunctive & Declaratory Relief at 2-3, *Pickup v. Brown*, 740 F.3d 1208 (9th Cir. 2014) (Nos. 12-17681, 13-15023), 2012 WL 4762008.

Connell, R. W (1992) A very straight gay: Masculinity, homosexual experience, and the

Consuelo Rivera-Fuentes & Linda Birke, *Talking With/In Pain: Reflections on Bodies*

Davison, G. (1991). Constructionism and morality in therapy for homosexuality. In J. Gonsiorek & J. Weinrich (Eds.), *Homosexuality: Research implications for public policy* (pp. 137–148). London: Sage Publications.

DeLamater, John D., and Janet Shibley Hyde. "Essentialism vs. Social Constructionism in the Study of Human Sexuality." *The Journal of Sex Research* 35, no. 1 (1998): 10–18. <http://www.jstor.org/stable/3813161>.

Drescher, J. (2001). I'm your handyman: A history of reparative therapies. *Journal of Gay & Lesbian Psychotherapy*, 5(3-4), 5-24.

Drescher, J. (2002). Causes and becauses: On etiological theories of homosexuality. *The Annual of Psychoanalysis*, 30, 57–68.

Drescher, J.; Merlino, J.P.; Eds. *American Psychiatry and Homosexuality: An Oral History*; Routledge: New York, NY, USA, 2007.

Drescher, Jack, Alan Schwartz, Flávio Casoy, Christopher A. McIntosh, Brian Hurley, Kenneth Ashley, Mary Barber, et al. "The Growing Regulation of Conversion Therapy." *Journal of Medical Regulation* 102, no. 2 (2016): 7–12. <https://doi.org/10.30770/2572-1852-102.2.7>.

Drucker, Donna. "Marking Sexuality from 0-6: The Kinsey Scale in Online Culture." *Sexuality & Culture*, vol. 16, no. 3, Sept. 2012, pp. 241-262.

Eidelson, Benjamin (2015). *Discrimination and Disrespect*. Oxford, United Kingdom: Oxford University Press UK.

Elizabeth F. Emens, *Compulsory Sexuality*, 66 STAN. L. REV. 303, 368 (2014).

Family Watch Int'l, *Laws Banning Sexual Orientation Change Therapy Are Harmful And Violate Human Rights 2* (2013)

Feminist Strategy, 16 FEMINIST LEGAL STUD. 71, 75 (2008)

Fetner, Tina PhD (2005) *Ex-Gay Rhetoric and the Politics of Sexuality*, *Journal of Homosexuality*, 50:1, 71-95, DOI: 10.1300/J082v50n01_04

Fetner, Tina. "Working Anita Bryant: The Impact of Christian Anti-Gay Activism on Lesbian and Gay Movement Claims." *Social Problems* 48, no. 3 (2001): 411-28. Accessed May 30, 2021. doi:10.1525/sp.2001.48.3.411.

Fischer Mia., *Terrorizing Gender: Transgender Visibility and the Surveillance Practices of the U.S. Security State*. 2019. ISBN 9781496206749.

Fjelstrom, Jo. "Sexual orientation change efforts and the search for authenticity." *Journal of homosexuality* vol. 60,6 (2013): 801-27. doi:10.1080/00918369.2013.774830

Ford, C. S., & Beach, F. A. (1951). *Patterns of sexual behavior*. Harper and Paul B. Hoeber.

Freud, S. (1905). Three essays on the theory of sexuality. In *Standard Edition* (Vol. 7, pp. 123-246). London: Hogarth Press, 1960.

Freud, S. (1935). Anonymous (Letter to an American mother). In E. Freud (Ed.), *The letters of Sigmund Freud* (pp. 423-424). London: Hogarth Press, 1960.

Friedman, David. The Right to Stay Gay: SB 1172 and SOCE, vol 25 *Stanford Law & Policy Review* 193 (2014).

Girard, Françoise. "Implications of the Trump Administration for Sexual and Reproductive Rights Globally." *Reproductive Health Matters* 25, no. 49 (2017): 6-13. Accessed May 30, 2021. <https://www.jstor.org/stable/26495985>.

Goldenberg, Tamar, Sari L. Reisner, Gary W. Harper, Kristi E. Gamarel, and Rob Stephenson. "State-Level Transgender-Specific Policies, Race/Ethnicity, and Use of Medical Gender Affirmation Services among Transgender and Other Gender-Diverse People in the United States." *The Milbank Quarterly* 98, no. 3 (2020): 802–46. <https://www.jstor.org/stable/48585611>.

Goldscheid, Julie. *Gender Violence and Work in the United States and South Africa: Parallel Processes of Legal and Cultural Change*, 19 *AM. U. J. GENDER SOC. POL'Y & L.* 921, 924 (2011).

Gray, J. (2000). Cognitive-behavioral therapy. In D. Davies & C. Neal (Eds.),

Greenberg, D. (1988). *The construction of homosexuality*. Chicago: The University of Chicago Press.

Haldeman, D. (1996). Spirituality and religion in the lives of lesbians and gay men. In R. Cabaj & T. Stein (Eds.), *Textbook of homosexuality and mental health* (pp. 881-896). Washington, DC: American Psychiatric Press.

Haldeman, D. C. (2001). Therapeutic antidotes: Helping gay and bisexual men recover from conversion therapies. *Journal of Gay & Lesbian Psychotherapy*, 5(3-4). 117-130.

Haldeman, Douglas C. "The Practice and Ethics of Sexual Orientation Conversion Therapy." *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, vol. 62, no. 2, Apr. 1994, pp. 221-227. *EBSCOhost*,

Harrison, N. (2000). Gay affirmative therapy: A critical analysis of the literature. *British Journal of Guidance & Counselling*, 28(1), 37-53.

Hermle L. (1986). Die Degenerationslehre in der Psychiatrie [Degeneration theory in psychiatry]. *Fortschritte der Neurologie-Psychiatrie*, 54(3), 69–79. <https://doi.org/10.1055/s-2007-1001852>

Hunt, S. A., R. D. Benford and D. A. Snow. (1994). Identity Fields: Framing Processes and the Social Construction of Movement Identities. In H. Johnston and J. R. Gusfield (Eds.), *New Social Movements: From Ideology to Identity* (pp. 185-208). Philadelphia: Temple University Press.

Inter-American Commission on Human Rights, “Violence against Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Persons in the Americas”, 2015.

Isay, R. (1989). *Being homosexual: Gay men and their development*. London: Penguin.

Jacob M. Victor (2014) Regulating Sexual Orientation Change Efforts: The California Approach, Its Limitations, and Potential Alternatives

John R. Blosnich, PhD, MPH, Emmett R. Henderson, MS, Robert W. S. Coulter, PhD, MPH, Jeremy T. Goldbach, PhD, MSSW, and Ilan H. Meyer, PhD; Sexual Orientation Change Efforts, Adverse Childhood Experiences, and Suicide Ideation and Attempt Among Sexual Minority Adults, United States, 2016–2018

Kantor, Martin. *Why a Gay Person Can't Be Made Un-Gay: The Truth About Reparative Therapies*. Kindle ed., Praeger, 2015.

Kaufman, Benjamin. Why NARTH: the American Psychiatric Association's destructive and blind pursuit of political correctness. *Regent University law review* [online]. Regent University, 2002, 14(2), 423 [cit. 2023-07-16]. ISSN 1056-3962.

Kilgore, H., Sideman, L., Amin, K., Baca, L., & Bohanske, B. (2005). Psychologists' attitudes and therapeutic approaches toward gay, lesbian, and bisexual issues continue to improve: An update. *Psychotherapy: Theory, Research, Practice, Training*, 42(3), 395-400.

Kinsey, A. C., Pomeroy, W. R., & Martin, C. E. (2003). Sexual behavior in the human male. 1948. *American journal of public health*, 93(6), 894–898. <https://doi.org/10.2105/ajph.93.6.894>

Kinsey, Alfred C., Wardell B. Pomeroy, Clyde E. Martin, Paul H. Gebhard, Jean M. Brown, Cornelia V. Christenson, Dorothy Collins, et al. *Sexual Behavior in the Human Female*. Indiana University Press, 1981. <http://www.jstor.org/stable/j.ctt173zmgn>.

Kirby, Andrew. "Conversion therapy versus gay-affirmative therapy: Working with ego-dissonant gay clients." (2008).

Krajeski, J. Homosexuality and the mental health professions. In *Textbook of Homosexuality and Mental Health*; Cabaj, R.P., Stein, T.S., Eds.; American Psychiatric Press: Washington, DC, USA, 1996; pp. 17–31.

Lax, Jeffrey R., and Justin H. Phillips. "Gay Rights in the States: Public Opinion and Policy Responsiveness." *The American Political Science Review* 103, no. 3 (2009): 367-86. Accessed May 30, 2021. <http://www.jstor.org/stable/27798511>.

Le Vay, S. (2003). *The biology of sexual orientation*. Retrieved June 18, 2007, from <http://members.aol.com/slevay/page22.html>.

Lebolt, J. (1999). Gay affirmative therapy: A phenomenological study. *Clinical Social Work Journal*, 27(4), 355-370.

Lewes, K. (1988). *The psychoanalytic theory of male homosexuality*. New York: Simon and Schuster.

Liddle, B. (1996). Therapist sexual orientation, gender, and consulting practices as they relate to ratings of helpfulness by gay and lesbian clients. *Journal of Counseling Psychology*, 43, 394-401.

Madison Higbee, Eric R. Wright & Ryan M. Roemerma (2020): Conversion Therapy in the Southern United States: Prevalence and Experiences of the Survivors, *Journal of Homosexuality*, DOI: 10.1080/00918369.2020.1840213

Marks, Suzanne M., "Global Recognition of Human Rights for Lesbian, Gay, Bisexual, and Transgender People." *Health and Human Rights* 9, no. 1 (2006): 33-42. Accessed May 30, 2021. doi:10.2307/4065388.

Marszalek, J. (1999). *The gay and lesbian affirmative development (GLAD) model: Testing the validity of an integrative model of gay identity development theory and Ivey's developmental counseling therapy model*. Unpublished doctoral dissertation, Mississippi State University, Mississippi.

McWilliams, N. (1994). *Psychoanalytic diagnosis: Understanding personality structure in the clinical process*. New York: The Guilford Press

Mertus, Julie. "The Rejection of Human Rights Framings: The Case of LGBT Advocacy in the US." *Human Rights Quarterly* 29, no. 4 (2007): 1036-064. Accessed May 30, 2021. <http://www.jstor.org/stable/20072835>.

Milton, M., & Coyle, A. (1999). Lesbian and gay affirmative psychotherapy: Issues in theory and practice. *Sexual and Marital Therapy*, 14(1), 43-60.

Miner, J., & Connoley, J. (2002). *The children are free: Reexamining the biblical evidence on same-sex relationships*. Indianapolis: Jesus Metropolitan Community Church.

Mitchell, S. (2002). The psychoanalytic treatment of homosexuality. *Studies in Gender and Sexuality*, 3, 23-59.

Morrow, S., & Beckstead, A. (2004). Conversion therapies for same sex attracted clients in religious conflict: Context, predisposing factors, experiences, and implications for therapy. *The Counseling Psychologist*, 32(5), 641-650.

Murphy, T. (1992). Freud and sexual orientation therapy. *Journal of Homosexuality*, 23(3), 21-38.

Oxford English Dictionary, s.v. "butch, n., sense 4.a", July 2023. <https://doi.org/10.1093/OED/5166941630>

Oxford English Dictionary, s.v. "psychosurgery, n.", July 2023.

<https://doi.org/10.1093/OED/1900692861>

Parallel Processes of Legal and Cultural Change, 19 AM. U. J. GENDER SOC. POL'Y & L. 921, 924 (2011).

Pattison, E., & Pattison, M. (1980). 'Ex-gays': Religiously mediated change in homosexuals. *American Journal of Psychiatry*, 137, 1553-1562.

Pickett, Brent, "Homosexuality", *The Stanford Encyclopedia of Philosophy* (Spring 2021 Edition), Edward N. Zalta (ed.)

Pickup v. Brown, No. 2:12-CV-02497-KJM-EFB, 2012 WL 6021465, at *7 (E.D. Cal. Dec. 4, 2012), *aff'd*, 740 F.3d 1208; Welch v. Brown, 907 F. Supp. 2d 1102, 1109 (E.D. Cal. 2012), *rev'd*, 740 F.3d 1208 (9th Cir. 2013).

Psychological Distress and Suicide Attempts Among Transgender Adults' (2020) 77 JAMA Psychiatry 68; J Devlin and others, 'Sexual Orientation Change Efforts Among Current or Former LDS Church Members' (2015) 62 Journal of Counseling Psychology 95; D Halderman, 'Therapeutic Antidotes: Helping Gay and Bisexual Men Recover from Conversion Therapies' (2002) 5 Journal of Gay & Lesbian Psychotherapy 117.

Rado, S. (1940). A critical examination Reynolds, Andrew. "Representation and Rights: The Impact of LGBT Legislators in Comparative Perspective." *The American Political Science Review* 107, no. 2 (2013): 259-74. Accessed May 30, 2021. <http://www.jstor.org/stable/43654014>.

Ritter, K., & O'Neill, C. (1989). Moving through loss: The spiritual journey of gay

Robinson, Christine M., and Sue E. Spivey. "The Politics of Masculinity and the Ex-Gay Movement." *Gender and Society* 21, no. 5 (2007): 650-75. <http://www.jstor.org/stable/27641004>.

Roderick Brown, *Corrective Rape in South Africa: A Continuing Plight Despite an International Human Rights Response*, 18 ANN. SURVEY OF INT'L. & COMP. L. 45, 45-46 (2012).

Rubinstein, G. (2003). Does psychoanalysis really mean oppression? Harnessing psychodynamic approaches to affirmative therapy with gay men. *American Journal of Psychotherapy*, 57(2), 206-218.

Ryan, C., Toomey, R. B., Diaz, R. M., & Russell, S. T. (2020). Parent-Initiated Sexual Orientation Change Efforts With LGBT Adolescents: Implications for Young Adult Mental Health and Adjustment. *Journal of homosexuality*, 67(2), 159–173. <https://doi.org/10.1080/00918369.2018.1538407>

Santiago, Jon. The Transgender Military Ban: A Major Step Back for LGBT Rights. *Public Interest Law Reporter* [online]. 2017, 23(1), 56-58 [cit. 2021-04-11]. ISSN 10872159.

Schaeffer, K., Hyde, R., Kroencke, T., McCormick, B., & Nottebaum, L. (2000). Religiously motivated sexual orientation change. *Journal of Psychology and Christianity*, 19, 61-70.

Schwartz, D. (1995). Current psychoanalytic discourses on sexuality: Tripping over the body. In T. Domenici & R. Lesser (Eds.), *Disorienting sexuality: Psychoanalytic reappraisals of sexual identities* (pp. 115-126). London: Routledge.

Smith, Glenn, et al. "Treatments of Homosexuality in Britain since the 1950s—an Oral History: The Experience of Patients." *BMJ: British Medical Journal*, Feb 2004, pp. 1-3. *PMC*, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC344257/>.

Spitzer, Robert L., Can Some Gay Men and Lesbians Change Their Sexual Orientation? 200 Participants Reporting a Change from Homosexual to Heterosexual Orientation, 32 ARCHIVES SEXUAL BEHAV. 403 (2003)

Throckmorton, W. (2002). Initial empirical and clinical findings concerning the change process for ex-gays. *Professional Psychology: Research and Practice*, 33(3), 242-248.

Throckmorton, Warren, and M. A. Yarhouse. "Sexual identity therapy: Practice framework for managing sexual identity conflicts." (2006)

Tiffany C. Graham, "Conversion Therapy: A Brief Reflection on the History of the Practice and Contemporary Regulatory Efforts," *Creighton Law Review* 52, no. 4 (2019): 419-426

Tozer, E., & Hayes, J. (2004). Why do individuals seek conversion therapy? The role of religiosity, internalised homonegativity, and identity development. *The Counseling Psychologist*, 32(5), 716-740.

Trispiotis, I. T., & Purshouse, C. P. (2021, August 1). 'Conversion Therapy' As Degrading Treatment: Vol. Volume 42 (Issue 1) [Oxford Journal of Legal Studies]. Oxford Journal of Legal Studies. <https://doi.org/10.1093/ojls/gqab024>

Turban, J. and others, 'Association Between Recalled Exposure to Gender Identity Conversion Efforts and Psychological Distress and Suicide Attempts Among Transgender Adults' (2020) 77 *JAMA Psychiatry* 68; J Devlin and others, 'Sexual Orientation Change Efforts Among Current or Former LDS Church Members' (2015) 62 *Journal of Counseling Psychology* 95; D Halderman, 'Therapeutic Antidotes: Helping Gay and Bisexual Men Recover from Conversion Therapies' (2002) 5 *Journal of Gay & Lesbian Psychotherapy* 117.

Weber, Brenda R. "'Pray (and Obey) the Gay Away': CONSCIENCE AND THE QUEER POLITICS OF DESIRE." In *Latter-Day Screens: Gender, Sexuality, and Mediated Mormonism*, 241–75. Duke University Press, 2019. <https://doi.org/10.2307/j.ctv11hpnpn.11>.

Weeks, J. (1985). *Sexuality and its discontents: Meanings, myths, and modern sexualities*. London: Routledge and Kegan Paul

Weinrich, J., & Williams, W. (1991). Strange customs, familiar lives: Homosexualities in other cultures. In J. Gonsiorek & J. Weinrich (Eds.), *Homosexuality: Research implications for public policy* (pp. 44-59). London: Sage Publications.

Worthington, R. (2004). Sexual identity, sexual orientation, religious identity, and change: Is it possible to depolarize the debate? *The Counseling Psychologist*, 32(5), 741-749.

Younger, J. (2007). *Psychotherapy and gay men*. Retrieved May 26, 2007, from <http://www.gmd.net.nz/index.lasso?view=29>

Teze bakalářské práce

PROJEKT BAKALÁŘSKÉ PRÁCE	
Jméno:	Simona Podskalská
E-Mail:	78154702@fsv.cuni.cz
Semestr:	Zimní
Akademický rok:	2021/2022
Název práce:	Změna pohledu společnosti ve Spojených státech amerických na LGBTQ+ komunitu ve 21. století.
Předpokládaný termín dokončení (semestr, školní rok):	Letní, 2022
Vedoucí bakalářského semináře:	PhDr. David Emler, Ph.D.
Vedoucí práce (povinné):	Lucie Kýrová, M.A., Ph.D.
Zdůvodnění výběru tématu práce (5 řádek):	O vývoj a názory americké společnosti se aktivně zajímám již několik let, a jako členka LGBTQ+ komunity je pro mě důležité, mít přehled jejích právech a diskriminacích jímž čelí. Ačkoliv se pohled na komunitu v posledních dekáдах již značně zlepšil a téma není takovým tabu jako kdysi bývalo, situace pro LGBTQ+ osoby v USA stále není ideální a mnoho z nich stále žije ve strachu a v přetrvávající diskriminaci.
Předpokládaný cíl (5 řádek):	Za předběžný předpokládaný cíl práce považuji obecný přehled práv a diskriminace, kterým čelí LGBTQ+ komunita v USA. Konkrétně se zaměřím na změnu práv v minulosti, jak ovlivnila komunitu administrativa prezidenta Trumpa, jaké nejpodstatnější faktory hrají roli v pohledu společnosti na komunitu a postupné omezení přetrvávající diskriminace proti LGBTQ+ osobám.
Základní charakteristika tématu (10 řádek):	Bakalářská práce se bude zabývat změnou pohledu společnosti ve Spojených státech amerických na LGBTQ+ komunitu od počátku 21. století. Ve výzkumu se zaměřím na změnu pohledu na LGBTQ+ komunitu v očích americké společnosti v časovém vyměření od roku 2000 do dnešní doby. Toto téma je stále velmi aktuální a práva komunity jsou rozdílná v různých částech Spojených států. Ačkoliv se situace za několik posledních dekad změnila v lepší, diskriminace přetrvává a komunitě se stále nedostala vyrovnaná práva. Republikánská strana spolu s radikálními křesťany mají nemalou zásluhu na zpětných krocích od pokroku k rovnoprávnosti a jejich nástroje, jako například nebezpečná konverzní terapie poškozují zdraví mladých lidí.
Předpokládaná struktura práce (10 řádek):	

Bakalářská práce zaznamená historický vývoj změn v právní legislativě ve prospěch i na úkor LGBTQ+ komunity ve Spojených státech amerických z hlediska její kriminalizace a společenské emancipace. V části práce se budu zabývat rozdíly pohledu na LGBTQ+ komunitu v různých částech Spojených států, a jakou roli hraje například preference politické strany, náboženství a další faktory.

Další část práce bude zaměřena na přetrvávající diskriminaci LGBTQ+ komunity, které čelí zejména mladí lidé ve formě konverzních terapií, či transgender lidé ve formě zákazu působení v armádě, účasti ve sportech, či samotné existenci. Pro některé členy komunity představuje obrovskou hrozbu mimo homofobie či transfobie také rasismus, xenofobie.

Základní literatura (10 nejdůležitějších titulů):

1. "Developments in the Law: SEXUAL ORIENTATION & GENDER IDENTITY." *Harvard Law Review* 127, no. 6 (2014): 1680-814. Accessed May 30, 2021. <http://www.jstor.org/stable/23741987>.
2. Austin, David W., Paul E. Johnson, and Mark E. Wojcik. "Sexual Orientation and Gender Identity." *The International Lawyer* 44, no. 1 (2010): 547-61. Accessed May 30, 2021. <http://www.jstor.org/stable/40708265>.
3. Fetner, Tina. "Working Anita Bryant: The Impact of Christian Anti-Gay Activism on Lesbian and Gay Movement Claims." *Social Problems* 48, no. 3 (2001): 411-28. Accessed May 30, 2021. doi:10.1525/sp.2001.48.3.411.
4. Fischer Mia., *Terrorizing Gender: Transgender Visibility and the Surveillance Practices of the U.S. Security State*. 2019. ISBN 9781496206749.
5. Girard, Françoise. "Implications of the Trump Administration for Sexual and Reproductive Rights Globally." *Reproductive Health Matters* 25, no. 49 (2017): 6-13. Accessed May 30, 2021. <https://www.jstor.org/stable/26495985>.
6. Lax, Jeffrey R., and Justin H. Phillips. "Gay Rights in the States: Public Opinion and Policy Responsiveness." *The American Political Science Review* 103, no. 3 (2009): 367-86. Accessed May 30, 2021. <http://www.jstor.org/stable/27798511>.
7. Marks, Suzanne M., "Global Recognition of Human Rights for Lesbian, Gay, Bisexual, and Transgender People." *Health and Human Rights* 9, no. 1 (2006): 33-42. Accessed May 30, 2021. doi:10.2307/4065388.
8. Mertus, Julie. "The Rejection of Human Rights Framings: The Case of LGBT Advocacy in the US." *Human Rights Quarterly* 29, no. 4 (2007): 1036-064. Accessed May 30, 2021. <http://www.jstor.org/stable/20072835>.
9. Reynolds, Andrew. "Representation and Rights: The Impact of LGBT Legislators in Comparative Perspective." *The American Political Science Review* 107, no. 2 (2013): 259-74. Accessed May 30, 2021. <http://www.jstor.org/stable/43654014>.
10. Santiago, Jon. The Transgender Military Ban: A Major Step Back for LGBT Rights. *Public Interest Law Reporter* [online]. 2017, 23(1), 56-58 [cit. 2021-04-11]. ISSN 10872159.

Podpis studenta a datum

Schváleno	Datum	Podpis
Vedoucí práce		
Vedoucí bakalářského semináře		
Garant oboru		

Seznam příloh

Příloha č. 1: Srovnání voličské základny (graf)

Příloha č. 2: Úspěšnost politických stran v letech 1990-2010 (tabulka)